De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing – 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito – 0,50
Voor elke volgende plaatsing – 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

10de JAARG. NO. 9. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 6 APRIL 1859 GEHEEL NO. 477.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON WEDNESDAY OF EACH WEEK BY A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	[illegible]
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	[illegible]
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 per line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE 28 Februarij. Z. K. H. de prins van Oranje heeft als loteling bij de ligting van dit jaar, in de gemeente 's Gravenhage, getrokken het dienstpligtig nommer 1244.

— Aan het Kon. Ned. meteorologisch instituut te Utrecht zijn door 83 stuurlieden van haringschepen waarnemingen geleverd, door hen in 1858 gedaan ten behoeve der zamenstelling van eene haringkaart. De minister van binnenl. zaken heeft dien ten gevolge, overeenkomstig het advies van den hoofddirecteur van genoemde inrigting, wegens het leveren der beste waarnemingen eene premie van ƒ 50 toegekend aan den stuurman *M. den Admirant*, te Vlaardingen, en premiën van ƒ 20 aan *C. Schouten*, *P. Ommering*, *G. van Noord*, *G. Visscher*, *C. Storm*, *H. Schouten* en *J. Berkhout*, allen stuurlieden te Vlaardingen, *A. Kaars* stuurman te Amsterdam, *W. Meijer*, stuurman te Enkhuizen, en *P. Boom*, stuurman te Delfshaven.

— De heer *Ph. von Siebold*, die zich reeds vroeger 7 jaren in Japan heeft opgehouden en als eerste autoriteit is in Japansche zaken, vertrekt met de volgende post weder naar Japan en zal zich aldaar 3 à 4 jaren ophouden. Hij is door de N. handelmaatschappij geëngageerd, om de verschillende havens, die nu voor den handel zijn geopend, te onderzoeken, en na te gaan, welke artikelen best voor den handel met Japan geschikt zijn. Tevens heeft ons gouvernement dezen vermaarden reiziger aan den Nederlandschen ambassadeur toegevoegd, om dien diplomaat bij voorkomende gelegenheden te dienen met consideratie en advies.

AMSTERDAM 28 Februarij. De hervormde gemeente alhier heeft een voor haar treffend verlies geleden door het afsterven van een harer meest geliefkoosde leeraren, den heer *Johannes Muntendam*, die Vrijdag in den ouderdom van 62 jaren en na veeljarig lijden, bezweken is. Aan de Groningsche akademie opgeleid, behoorde hij tot de school van *Muntinghe*, welke eene voorbereiding is geweest voor de zoogenoemde Groningsche school. Een akademisch prijsantwoord zag hij met goud bekroond. Zijne kennis was uitgebreid en zijn doorgaande rigting vrijzinnig, hoewel hij tegenover de veel ruimer en stouter vrijzinnigheid van deze dagen conservatief was. Hij was predikant eerst aan de Bilt, daarna in de provincie Groningen, te Bafo, Rasquert, Noordwijk en te Uithuizen, later te Nijmegen en sedert 1833 hier ter stede.

— Den 25sten had alhier een zware brand plaats op de Brouwersgracht bij de Korte Prinsegracht, in een pakhuis, waarin hennep, katoen, tabak en koffij geborgen waren. Men meent dat hij ontstaan is door het broeijen van hennip. Twee pakhuizen waren spoedig eene prooi der vlammen. Ook de belendende pakhuizen zijn zeer beschadigd, en de woningen, daarachter in de Vinkenstraat gelegen, hebben mede schade bekomen. Bij het instorten van een der achtergevels heeft een der brandmeesters, onder de puin bedolven, jammerlijk den dood gevonden; een ander persoon heeft zich nog kunnen redden door uit een raam, waar hij digt bij stond, te springen.

— Zaturdag is hier een persoon aangehouden, die den vorigen avond een valsch bankbiljet van ƒ 500 bij een winkelier had uitgegeven.

— Men verneemt uit goede bron, dat eerlang de nachtdienst aan den Rijnspoorweg weder in werking zal treden, waardoor het reizend publiek gebaat, het brievenvervoer versneld en vele thans ontslagen spoorbeambten, in niet geringe mate zullen geriefd worden.

ROTTERDAM 20 Februarij. Gisteren namiddag omstreeks half drie zijn bij den horlogiemaker *J. Warnaar*, aan de Kaasmarkt alhier, op zeer brutale wijze, twee verguld zilveren horlogiën ontvreemd. Vermits er op dat oogenblik niemand in den winkel was, weet men niet of de misdaad door een mans of door een vrouwspersoon is gepleegd. Zoodanige diefstal werd op nog onbeschaamder wijze in den avond omstreeks half acht gepleegd bij den heer *B. Landheer*, horlogiemaker aan de nieuwe haven alhier. Genoemde heer zat op gemeld uur met zijne drie bedienden in den winkel te arbeiden, toen men eensklaps eene vensterruit zag verbrijzelen, en op hetzelfde oogenblik werden zeven van de voor het venster hangende gouden horlogiën weggenomen. De heer *Landheer* en zijne bedienden wilden naar buiten snellen om den dief te grijpen, doch zij konden de deur niet open krijgen dan door gezamenlijke krachtsinspanning, wijl de knop van de schel aan die der deur was vastgebonden. Op de straat vond men nu vier van de zeven ontvreemde horlogiën beschadigd op den stoep liggen; de dief was verdwenen.

— Aan het Brielsche hoofd nabij Brielle heeft een vreeslijk ongeluk plaats gehad. Een man, die met eene roeiboot zijne huisvrouw en drie kinderen aanboord van de Brielsche stoomboot wilde brengen, geraakte met zijn vaartuig onder de raderkasten, met het ongelukkig gevolg dat de boot omsloeg en de vrouw met de drie kinderen zijn verdronken, terwijl de man niet dan met veel inspanning werd gered.

UTRECHT 27 Februarij. Eergisteren en gisteren zijn de pleidooijen in de zaak van den officier van gezondheid *D.* bij het militair geregtshof alhier voortgezet. De advocaat-fiskaal, mr. *J. S. Vernede*, heeft, ook na de repliek van den verdediger, betoogd, dat het feit waaraan de appellant schuldig was, als misdaad van vergiftiging behoorde te worden gekwalificeerd, van welke vergiftiging de appellant als de mededader moest worden beschouwd en, op deze gronden, tot bevestiging van het vonnis van den krijgsraad geconcludeerd.

Hij gaf daarbij als zijne zedelijke overtuiging te kennen, dat ook *D.* had getracht zich zelven het leven te benemen, ten einde te gelijk met zijne geliefde te sterven. Hij beklaagde den [illegible], met den verdediger, de onbezonnen handelwijze, en betreurde met dezen de lezing van die dwaze, overdreven romans, welke den appellant en zijn meisje had doen besluiten zich met elkander het leven te benemen. Evenwel was hij van oordeel, indien het hof zijne beschouwingen deelde, het vonnis van den krijgsraad moest worden bevestigd; voor den beklaagde zou dan nog de weg openstaan, om zich ter verkrijging van gratie tot Z. M. den Koning te wenden; [illegible] hij, dat de op te leg[illegible]

gen straf in geen verhouding stond tot de bedreven feiten.

Hierna heeft de president de debatten gesloten, terwijl het hof in deze gewigtige zaak op een nader te bepalen dag uitspraak zal doen.

LEEUWARDEN 23 Februarij. Tot nu toe had men altijd gehoord, dat bij voorkeur het nachtelijk uur en vermomming werden gebezigd *om diefstal te plegen*. Hier heeft een en ander thans plaats gehad om eene aanzienlijke waarde *terug te geven*. Men zal zich namelijk herinneren, dat eenige weken geleden, door een handelaar ter dezer stede op de markt 4 bankbiljetten, ieder van ƒ 1000, werden verloren. Alle nasporingen bleven vruchteloos, en men had de hoop reeds opgegeven, het verlorene ooit terug te bekomen. In den nacht van Zaturdag op Zondag j. l. echter, omstreeks 12 uur, werd bij den genoemden handelaar gescheld, en een lang manspersoon, die zich onkenbaar had gemaakt, vertoonde zich, aanbiedende de 4 verloren bankbiljetten op staanden voet terug te geven tegen de (zonder eenige verdere navraag) daarvoor uitgeloofde belooning van ƒ 800. De handelaar trachtte eerst te weten te komen, wie de nachtelijke bezoeker was, doch het bleek hem, dat hij slechts te kiezen had om of het verlorene tegen ƒ 800 terug te bekomen, of van zijn eigendom verstoken te blijven. Hij koos dan ook eindelijk de eerste partij, en zoo had in het midden van den nacht de vreemde ruilhandel plaats, die, ware de werkelijkheid 's ochtends niet goed gebleken, ligtelijk voor een droom had kunnen gelden.

GRONINGEN 19 Februarij. De Haagsche correspondentie der *Amst. Ct.* deelt eene bijzonderheid mede, die in verband staat met de voorgenomene expeditie van ons gouvernement in Nederlandsch Indië tegen Boni, die wij niet onvermeld willen laten.

Onder de manschappen van het 10de bataljon, dat voor de expeditie bestemd was en in Batavia lag, zijn ook een aantal vreemdelingen, onder anderen 10 voormalige Zouaven, die, om hunne schoone stemmen, als koorzangers in de opera 's te Batavia optraden. Men begreep dat de opera zijn luister verliezen zou, indien men die koorzangers verloor; en de majoor, de heer *S*, werd verzocht zijne tusschenkomst te verleenen, om die militairen door overplaatsing of eenig ander middel van de expeditie te weerhouden. De majoor wilde dat niet beloven, maar zeide dat hij den koorzangers de kwestie zou onderwerpen.

Hij deelde hun den stand van zaken mede, en bragt hun onder het oog, dat zij door naar Boni te gaan, ook hunne ƒ 15 's maands als koristen verliezen zouden.

"Majoor", sprak de woordvoerder onder hen, "wanneer men ons kommandeert in Batavia te blijven, moeten wij gehoorzamen — maar niemand kan ons beletten *kersch te zijn, zoo lang de expeditie duurt*.

Voorzeker een karakteristiek gezegde, om den goeden geest van ons leger in Indië te leeren kennen.

— Dezer dagen deelden wij mede, dat een persoon, die voor eenige dagen te Goes werd gearresteerd, door den krijgsraad van Noordbrabant was veroordeeld tot 10 jaren kruiwagenstraf, omdat hij zich tijdens de Belgische revolutie had schuldig gemaakt aan desertie.

Aan de veroordeeling is een geheele intrigue verbonden, die ook zonder verdere opsiering stof genoeg zou kunnen opleveren voor een roman.

De bijzonderheden komen in het kort op het volgende neder:

Henri H. W., een voormalig landmeter hier te lande, was voor 1830 in militaire dienst geraakt en daarna gedeserteerd, zonder dat hij echter bij den vijand in militaire dienst trad, doch in zijne voormalige betrekking als landmeter in Belgie geplaatst werd. Te St Nicolaas gehuwd, leefde hij daar sedert jaren met zijne vrouw zonder kinderen. Aan hem en zijne vrouw werd de opvoeding toevertrouwd van een onecht kind, dat aan de beide echtelingen door een heer uit eene naburige plaats in Belgie tegen een jaarlijksch kostgeld werd besteld, hetwelk nogtans onbetaald bleef. *W.* en zijne vrouw hadden zich echter sedert acht jaren met zooveel liefde aan het kind gehecht, dat zij het zonder schadeloosstelling behouden wilden. Op eenmaal nu vorderde de vader zijn kind in het afgeloopen jaar terug, dat door de beide echtelingen natuurlijk geweigerd werd. *W.*, aan zijn geboortegrond gehecht, was gewoon jaarlijks een geheime reis naar Goes in Zeeland te maken, ten einde zijn vader en verdere familie een bezoek te brengen. Daarvan maakte de vader van het aan hen toevertrouwde kind gebruik, om het kind in zijne magt te krijgen. Hij schreef naar een der autoriteiten in Nederland, dat de deserteur van het Nederlandsche leger *W.* uit Belgie vertrokken was en op een door hem aangegeven datum te Goes zou aankomen. De uitkomst was zijne gevangeneming en veroordeeling tot 10 jaren kruiwagenstraf, die echter onlangs door Z. M. onzen Koning is veranderd in zes maanden detentie.

Nadat *W.* alzoo verwijderd was, werd zijne vrouw door eene vriendin, die door den vader in het komplot was overgehaald, bezocht. Deze vertrok na het bezoek, en verzocht de vrouw van *W.*, haar tot aan het spoorweg-station in gezelschap van het lieve kind, zoo als zij het noemde, uitgeleide te doen; waaraan zonder argwaan werd voldaan. Op het oogenblik van het vertrek van den spoortrein maakte de vriendin zich plotseling meester van het kind, met de woorden: het is uw kind niet, maar het mijne! De ongelukkige vrouw en voedstermoeder was buiten zinnen en zeeg in onmagt. De spoortrein vloog heen en met deze haar heraling.

Ziedaar de uitkomst van eene intrigue die op het laatst van 1858 werd gespeeld. Het zal echter bij het eindigen van den strafttijd van *W.* en zijn terugkeer naar Belgie te bezien staan, of die zoo gelukkig gespeelde intrigue ook zoo gelukkig en eervol voor den vader zal afloopen, daar door een proces het geheimzinnige der geboorte van het bedoelde kind openbaarheid zal verkrijgen.

'S HERTOGENBOSCH 24 Februarij. Bij arrest van het prov. geregtshof van heden is de beheede zaak van rebellie te Tilburg gewezen, zijn 11 beschuldigden veroordeeld tot een jaar correctionele gevangenis; wijders zijn drie personen vrijgesproken. Nog is een persoon vrijgesproken van de aanklagt van kennis te hebben gedragen van het misdadig gedrag der zamengerotte menigte, en haar op den 1sten Aug. 1858, schuil- en vergaderplaats te hebben verschaft; doch ten aanzien der rebellie, is hij, even als de overige 10, tot 1 jaar correctionele gevangenisstraf veroordeeld.

— Ter correctionele teregtzitting der arr. regtbank te Roermond, van den 17dezer, heeft zich een betreurenswaardig, en helaas niet zelden voorvallend incident voorgedaan. Zeker 25jarig jongeling, uit de gemeente Weert, ter teregtzitting van den 2den dezer maand gedagvaard, om in eene strafzaak tegen personen uit die gemeente getuigenis der waarheid te geven, had reeds toen, na onder eede beloofd te hebben, de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen, een verklaring afgelegd, die niet al te opregt en zeer verdacht voorkwam. Hier over in het naar huis gaan door zijne makkers onderhouden, betuigde hij dezen zijn leedwezen daaromtrent, onder bijvoeging, dat, als hij slechts voor den kantonregter te Weerd had moeten getuigen, hij wel anders zou hebben verklaard, doch dat hij voor de regtbank bevreesd was geworden, enz. Andermaal opgeroepen om in de zelfde zaak nogmaals getuigenis af te leggen, bleef hij niet alleen bij zijne vorige verklaring volharden, maar ontkende zelfs zijn gehouden gesprek met zijne makkers op de terugreis, niettegenstaande zijne confrontatie met hen, waarbij hem ruime gelegenheid werd gegeven om op zijne vroegere verklaring terug te komen. De ongelukkige gaf hieraan geen gevolg, zoodat de regtbank eindelijk beval, dat bedoelde getuige zou worden in hechtenis genomen, als verdacht van een valschen eed te hebben gedaan, op welke misdaad eene tuchthuisstraf van ten minste vijf jaren volgt. Hoezeer de verdachte eene schijnbaar onverschillige houding aannam, toen hij door den wachtmeester der marechaussee geboeid werd, was toch de indruk, dien het feit maakte, bij het publiek zeer zigtbaar.

Hoe men in den vreemde over Nederland denkt.

De Parijsche *Constitutionnel* deelt in een zijner laatste nommers een uitvoerig artikel mede over Nederland en zijne kolonien en knoopt daaraan eenige opmerkingen vast, die wij der moeite waard achten aan onze lezers mede te deelen, ook omdat ze een onderwerp betreffen dat tegenwoordig meer dan eenig ander hier belangstelling wekt.

Het blad laat zich onder anderen aldus uit:

"Het is niet alleen bij de beraadslaging over de staatsbegrooting, dat de Tweede Kamer der Staten Generaal de gelegenheid vindt tot nieuwe parlementaire spiegelgevechten. Men kan zelfs zeggen dat in Nederland de financieele kwestie altijd eene kabinetskwestie is. Men beoordeelt de ministers naar de meerdere of mindere spaarzaamheid die zij beloven in te voeren; men veroordeelt ze wegens uitgaven die zij niet kunnen achterwege laten. Een goedkoop ministerie is daar meer dan een programma, het is eene noodwendigheid. Dat volk van handelaren past op de aangelegenheden van staat zijn systeem van huiselijke spaarzaamheid toe. Men kan zelfs vaststellen dat zijne geheele staatkunde in die vreesachtige economie bestaat; deze alleen stelt ministers aan en geeft ze hun ontslag: zij voert hen tot buitensporige toezeggingen, houdt hen aan hun woord en werpt hen ter neder op den dag, waarop zij hunne onmogelijke beloften niet kunnen vervullen.

Wil men er een voorbeeld van? Ziehier eenige conclusien uit een rapport dat door de centrale commissie van de Tweede Kamer is aangeboden over de "kostbare" kwestie der spoorwegen.

De commissie is van oordeel dat, om de voltooijing van eene algemeen gewenschte zaak te bevorderen, men van staatswege "met de meeste spaarzaamheid" geldelijke tegemoetkoming moet geven. De ondersteuning van staatswege moet zich overigens bepalen tot een waarborg van rente van het aanlegkapitaal "zoozuinig mogelijk" berekend. Met de meeste zorg wordt aanbevolen om bij de berekening van het kapitaal het meest eenvoudige stelsel tot grondslag te nemen, opdat alles vermeden worde wat niet volstrekt noodzakelijk is.

Voorzeker dat zijn wijze en voorzigtige conclusien, die allen schijnen gemaakt te zijn om de openbare fondsen te sparen. Maar het is waarschijnlijk dat men zich daaraan niet houden zal; men zal ze op zijn gemak uitbreiden; men zal ze dermate overdrijven, dat een of twee ministers verpligt zullen zijn af te treden, ten einde voor anderen plaats te maken."

Er is ontwijfelbaar veel waarheid in deze voorstelling van den Parijschen dagbladschrijver, ofschoon hij zich in zoo verre vergist, dat alleen de "meerderheid" der commissie de hier bedoelde conclusien heeft genomen. Als wij goed onderrigt zijn, dan maken de heeren Thorbecke, Delprat en Gevers Deynoot die meerderheid uit, maar heeft de minderheid, bestaande uit de heeren van Zuijlen van Nijevelt en Blaepot ten Cate, die voorstellen niet willen goedkeuren.

NEDERLANDSCH OOST-INDIE.

Aan de berigten uit Batavia van den 10den Januarij ontleenen wij het volgende nopens de aanleiding tot en het doel van de ophanden zijnde expeditie tegen het rijk van Boni.

Boni behoort tot de oudste bondgenooten van het gouvernement op Celebes. In de 17de eeuw werd het door de krachtdadige tusschenkomst van de Oost-Indische compagnie en onder het beleid van den admiraal *Speelman*, bevrijd van het juk van het magtige rijk van Goa, dat Boni geheel had ten onder gebragt. Ten gevolge hiervan kreeg Boni, bij het Bongaaisch contract van den 18den Nov. 1667, zijne volle onafhankelijkheid terug.

Gedurende de Britsche overheersching op Celebes was de verhouding met Boni niet gunstig. Bij de wederoptreding van het Nederlandsche gezag werd dit beter, doch spoedig rezen er weder punten van geschil en Boni trad eerst in 1838 toe tot het zoogenaamd Bongaaisch contract te Oedjoeng Pandang vernieuwd, van den 7den Aug. 1824, waarbij de onderlinge verhouding van het Ned.-Indische gouvernement en de Celebesche vorsten geregeld werd.

Desniettegenstaande toonde Boni, in de laatste jaren, eene sterke neiging tot verkrijging van suprematie over de Celebesche vorsten en volken, en tot verkoeling der vriendschappelijke verhouding tot het Ned.-Indische gouvernement die zelfs oversloeg tot dadwerkelijke beleediging.

Zoo tracht de koning van Boni gezag te verkrijgen op de oostkust van Celebes en zendt er stedehouders heen, ofschoon die streek door Ternate, waaronder ze behoorde, bij het verdrag van 1683 werd afgestaan aan de compagnie. Bij herhaald schrijven van den koning van Boni wordt het regt der compagnie op die landen echter bestreden.

Denzelfde vorst roept de vorsten uit den omtrek op als zijne minderen, en heeft aan den gouverneur van Celebes bepaald verklaard, dat hij hen als zijne vazallen beschouwt, en daaronder zelfs vorsten, die hun rijk slechts als leen van het Nederlandsche gouvernement bezitten.

De koning van Boni ontving de zendelingen van den gouverneur van Celebes op beleedigende wijze, en heeft bij deze reeks van beleedigingen eindelijk nog gevoegd de opzettelijke hoon der Nederl. vlag, in zijn gebied en aangrenzende wateren aangedaan, door een algemeen bevel tot het omgekeerd voeren van die alom geëerbiedigde vlag.

Zoodanige volhardende miskenning kon niet langer geduld worden, zonder ook andere hooghartige bestuurders in den waan te brengen, dat men het Ned.-Indische gouvernement straffeloos kan tarten en beleedigen.

Daarom heeft het gouvernement besloten eene laatste vredelievende poging te doen, om Boni tot inkeer te brengen en herstel van grieven van hetzelve te erlangen.

De vice-president van den raad van Ned.-Indie, *P. J. B. de Perez*, die vroeger als gouverneur van Celebes en onderhoorigheden veel met Boni is in aanraking geweest, is met de politieke leiding der aangelegenheid belast en zal, als gouvernements commissaris voor Celebes en onderhoorigheden, zich in de eerste plaats naar Boni begeven, om van het landsbestuur, binnen zekeren termijn, te eischen volledig herstel en voldoening voor de aangedane beleedigingen en waarborgen voor de toekomst.

Mogt Boni daaraan onverhoopt niet toegeven, dan zal het de taak zijn van onze dappere krijgsmagt om het met de wapenen daartoe te dwingen.

— De Java-berigten deelen ook nog een verslag mede van de expeditie naar Bali Baliling, waar men door een krachtigen aanval den oproeriger *Tembukkel* eerst uit zijn kampong verdreven en hem in 't gebergte nagejaagd heeft, tot dat de bevolking hem uitleverde, nadat een paar dessa's, die hem schuilplaats hadden verleend, waren in de asch gelegd.

— Al de groote lijnen van het ontworpen telegraafnet over Java zijn nu gelegd. Dit gunstig resultaat is verkregen, dank zij den ijver en de voortvarendheid van den bekwamen ingenieur, den heer *Groll* wien daarvoor alle eer toekomt.

BELGIE.

De heeren *van Vlissingen* en *van Heel*, scheepsbouwers te Amsterdam, hebben onlangs eene overeenkomst met het Belgische gouvernement aangegaan en zich daarbij verbonden, om, onder beding van zekere voordeelen en begunstigingen, eene regelmatige stoombootdienst tusschen Antwerpen en Konstantinopel op te rigten en gaande te houden. De Belgische Kamer van Vertegenwoordigers heeft in hare zitting van eergisteren, zonder beraadslaging en zonder dat iemand tegenstemde, hare goedkeuring aan die overeenkomst gehecht.

Binnen twee maanden na de goedkeuring der overeenkomst door de wetgevende magt moet de stoombootdienst in werking zijn; zij ontvangt eene subsidie uit de schatkist van 300,000 francs, te betalen in onderscheiden termijnen, en zal Gibraltar, Cagliari, Genua, Messina, Beyruth, Smyrna en Alexandria mogen aandoen.

BRUSSEL, 25 Feb. Te Ninove, in Oostvlaanderen, is eene gebeurtenis voorgevallen, die buiten twijfel opspraak zal verwekken. Aldaar is overleden zeker notaris *de Deyn*, na zeer bepaaldelijk de genademiddelen der kerk te hebben geweigerd en ten duidelijkste te hebben doen uitkomen, dat hij buiten het Katholicismus wenschte te sterven. Uit dien hoofde had de pastoor *de Haerne* geweigerd om voor de begrafenis eene plaats aan te wijzen op de gewijde voor de Katholieken bestemde begraafplaats, en aan het gemeentebestuur kennis gegeven, dat het bijzetten van het lijk daar ter plaatse inbreuk zou maken op de vrijheid van eeredienst. De burgemeester heeft daarop geen acht geslagen, en na bij herhaling steeds zonder gevolg den bijstand van de geestelijkheid te hebben gevorderd, het lijk doen ter aarde bestellen op de Katholieke begraafplaats. Op het graf zijn drie redevoeringen uitgesproken, waarin de standvastigheid van den overledene is gehuldigd en de grondslagen van het Katholicismus hevig zijn aangevallen.

De burgemeester en de schepenen van Ninove hebben zich aan het hoofd gesteld van den lijkstoet, die door eenige gendarmes werd voorafgegaan en aan welken zich een burgerlijk muzijkcorps had aangesloten.

De geestelijkheid heeft van het voorgevallene kennis gegeven aan de hooge burgerlijke overheid, en vordert ten nadrukkelijkste handhaving van haar regt en herstel van den haar aangedanen hoon.

DUITSCHLAND.

Door den *Schwab. Mercur* wordt een adres medegedeeld, van Opper-Zwabische afgevaardigden, waarin zij verklaren, dat geheel Duitschland verontwaardigd is over den aanval op den vrede van Europa, met de bijvoeging, dat niemand zoo kortzigtig is, om zich in het dreigende van het gevaar te vergissen. Zij wijzen op Frankrijks bekende oogmerken op de Rijnprovincien, op Duitschlands werkeloosheid tegenover de krijgstoerustingen des Keizers, en eindigen met den wensch, dat door de Duitsche vorsten maatregelen mogen worden genomen, om dien storm het hoofd te bieden. Ook van eenige afgevaardigden der ridderschap is een dergelijk adres uitgegaan.

Een Frankforter dagblad, dat geacht wordt mededeelingen uit het Weener kabinet te ontvangen, behelst een berigt uit Weenen van den 22 Feb. waarin o. a. gezegd wordt:

"Wanneer men uit de toegefelijkheid, welke Oostenrijk bij den Parijschen vrede van 1856 in de toen gehouden conferentie aan den dag heeft gelegd, wilde afleiden, dat Oostenrijk, om het gevaar van eenen oorlog te vermijden, eene soortgelijke toegefelijkheid of zelfs eene inschikkelijkheid zou willen betoonen met opzigt tot wijzigingen in de "reeds gesloten" Europesche verdragen,—revisie der tractaten, gelijk de geliefkoosde uitdrukking is,—dan zouden zij, welke die revisie wenschen of ze zoeken te bewerken, zich aan eene "grove dwaling" overgeven. Men make zich dus geene illusien; men wane niet, dat uitgebreide oorlogstoerustingen op Oostenrijk indruk maken, of aan hetzelve vrees aanjagen; men lette veeleer op de waarheid, dat Oostenrijk, hoe zacht ook de vormen zijner diplomatie wezen mogen, "den ijzeren wil en het onwankelbare voornemen heeft, om voor de verdragen, op welke de gebiedsverdeeling in Europa en het bestaande Europesche regt berusten, met inspanning van alle krachten en tot het uiterste te strijden."

WEENEN, 22 Febr. Naar men verneemt heeft de kardinaal *Antonelli* op verlangen van zijnen Souverein den Paus, eene circulaire uitgevaardigd, waarin hij zich verklaart tegen alle ontwerpen van reorganisatie die uit het buitenland als 't ware mogten worden opgedrongen. In deze circulaire zou het bewijs moeten worden gevonden, dat de pauselijke regering geenszins ongezind is, om tot doelmatige hervormingen over te gaan, maar, dat zij zich bepaald blijft voornemen, om uit eigene beweging te handelen.

In Rome werd op den 7den Februarij van eene [illegible] gezonderrigte zijde verzekerd, dat de Paus een eigenhandigen brief heeft gezonden aan den Franschen Keizer, waarin hij met waardige vrijmoedigheid de aandacht vestigt op de gevolgen, welke de tegenwoordige spanning zal hebben, voor 't geval,dat men de zaken tot het uiterste mogt willen drijven. De Paus zou in dat geschrift hebben te kennen gegeven, dat hij zijne vredelievende roeping zou verzaken, als hij niet in dit belangrijke tijdsgewricht optrad als een Christelijk Vorst en als zoodanig zijne vaderlijke vermaningen rigtte tot de bestuurders der volkeren.

Van den 25sten. De *Oost. Corr.* meldt dat alle militairen van de Italiaansche regementen, die met verlof afwezig waren, bevel hebben bekomen om zich bij hunne corpsen te vervoegen.

Lord Cowley zal Zondag hier aankomen; men twijfeld aan het welslagen zijner zending.

Twee brigades worden in gereedheid gebragt, om zich op marsch te kunnen begeven.

— Sommige Berlijnsche bladen spreken van eene geprojecteerde huwelijksverbindtenis tusschen den prins *van Wallis*, den vermoedelijken troonopvolger in Engeland, en de prinses *Alexandrine*, dochter van prins Albert van Pruissen, en prinses Marianne der Nederlanden.

ENGELAND.

Koningin Victoria heeft jl. Woensdag namiddag op het paleis te Londen een lever, het eerste in dit saizoen, gehouden. Aldaar is door den minister van oorlog, den heer Armstrong, als "ingenieur van het departement van oorlog voor de vervaardiging van vuurwapenen met gegroefde loopen," aan de Koningin voorgesteld, en door Hare Maj. in den ridderstand verheven. De heer Armstrong is de uitvinder eener nieuwe soort van geschut met gegroefden loop, dat naar de opgave van de *Times* kogels en bommen van tachtig of negentig ponden zwaarte vijf tot zeven Engelsche mijlen ver werpt. De eigenlijke zamenstelling van Armstrong's kanon is nog een geheim;—maar naar het oordeel van deskundigen is het eene hoogstbelangrijke aanwinst voor Engelands strijdmiddelen ter zee, welke de Engelsche vloot in staat zou stellen om vestingen als Kroonstad en Cherbourg in te nemen.

In deze uitvinding stelt de *Times* te meer belang, omdat bij de Fransche artillerie ook eene nieuwe soort van geschut, uitgevonden door Keizer Napoleon III ingevoerd wordt, van wier uitwerking wonderen worden verhaald, terwijl hare zamenstelling zorgvuldig geheim wordt gehouden. De Parijsche berigtgever van de *Times* zegt hieromtrent het volgende in een schrijven van den 23 dezer;

"Het nieuwe stelsel van artillerie, dat sedert meer dan twee jaren in Frankrijk een onderwerp van onderzoek uitmaakt, is eindelijk, naar verzekerd wordt,voltooid; door de laatstelijk genomen proeven moeten de militaire overheden tot het bepaalde besluit gekomen zijn, om het bij de Fransche artillerie in te voeren. Dit geschut was vroeger van onderscheiden zwaarte vervaardigd, maar nu is besloten, dat het slechts van tweeërlei caliber zal zijn, namelijk, twaalf-ponders,om als belegeringsgeschut, en vierponders om als veld geschut te dienen. De loopen zijn gegroefd. De projectilen zijn hol en hebben eene tweeledige uitwerking, die van kogels en van bommen; zij hebben eenen kegelachtigen vorm en verder eene inrigting waardoor de juistheid van het schieten in eene vroeger ongekende mate bevorderd wordt. Een twaalfponder van dit geschut werkt met de helft minder schoten evenveel uit als de oude 24ponders; hij oefent op 70 meters afstand even veel kracht uit als de oude stukken van 24 tot 35, en behoeft slechts een zesde gedeelte van de hoeveelheid buskruid waarmede deze geladen worden De projectilen van het nieuwe geschut dringen tachtig duim diep in een blok steen hetwelk met het sterkste cement gemetseld is en maken eene groote bres. Nog opmerkelijker zijn de voordeelen der nieuwe vierponders: met slechts 500 grammen buskruid werpen zij een kogel een kilometer ver. Al de stukken van dit nieuwe geschut worden aan den mond geladen; het laden van achteren heeft men opgegeven, daar het moeijelijkheden en zelfs gevaren heeft, waardoor de voordeelen opgewogen worden."

— De Fransche marine is tegenwoordig een onderwerp van groote belangstelling in Engeland, en dit te meer, naarmate de overtuiging veld wint, dat de Fransche marine de Engelsche zoo wel in materieel, als in inrigting en beheer op zijde streeft. De *Daily News* haalt hiervan eenige voorbeelden aan. Alles wat waardig was te worden overgenomen van de Engelsche schepen, werd bij de Fransche marine ingevoerd, tegelijk met andere veranderingen en verbeteringen. Frankrijk, zegt het blad, heeft eene geduchte zeemagt in het leven geroepen, welke door onvermoeide volharding dagelijks nog grooter wordt. en indien Frankrijk en Engeland ongelukkiger wijze met elkander in een oorlog mogten geraken, dan zullen wij ondervinden, dat Frankrijk in plaats van lijdelijk ons overwigt ter zee te erkennen, ten volle gereed zal zijn, dit te betwisten of in allen gevalle een strijd op leven en dood zal wagen, alvorens zijne aanspraken op dezen schitterenden prijs, waarnaar het zoolang heeft gehaakt, te laten varen.

— Volgens officieele opgaven, bedroeg de bevolking van Londen op den 31sten December 1858 2,800,000 zielen. In 1858 bedroegen de sterfgevallen 63,882 en de geboorten 86,620.

FRANKRIJK.

Aller oogen zijn op Weenen en op den uitslag der pogingen van lord *Cowley* gevestigd. Men wil reeds weten, dat het Oostenrijksche gouvernement zich zou hebben bereid verklaard om den kerkelijken staat te ontruimen, denzelfden dag waarop Frankrijk zijne troepen uit Rome zal terugtrekken, en tevens het pauselijk bewind eenige hervormingen zal aanbevelen, onder weigering echter, — zelfs met gevaar van een oorlog, — die hervormingen aan den Paus op te dringen.

Wij willen voor de waarheid dezer mededeeling nog niet instaan; maar aangenomen dat dit zoo ware, dan zou het nog van weinig beteekenis zijn. Immers kan men niet aannemen, dat de bloote ontruiming der pauselijke staten door de Oostenrijksche troepen, voor het Fransche gouvernement voldoende zal zijn. De taal der ministeriele bladen toont genoeg aan, wat men verlangt. Behoeven wij op meer dan op de *Patrie* te wijzen? Dat blad toont uit authentieke stukken aan, dat Oostenrijk, in strijd met de tractaten van 1814 en 1815, de onafhankelijkheid der meeste souvereine Italiaansche staten aan banden heeft gelegd, en het ministerieel orgaan dringt er ten slotte met kracht op aan, dat Oostenrijk teruggedrongen worde binnen de grenzen, door vermelde tractaten gesteld.

Dit artikel van de *Patrie* wordt te Parijs druk besproken, niet alleen omdat het blad in de zending van lord *Cowley* het bewijs ziet, dat Engeland, na een oogenblik dralens, teruggekeerd is tot zijne politiek: behoud van de Fransch-Engelsche alliantie, maar ook om de waarschuwende stem, die het aan Oostenrijk doet hooren, nu door de zending van dien diplomaat, de hoop op het behoud van den vrede verlevendigd is. Indien toch Oostenrijk thans niet aan de raadgevende stem van Engeland gehoor geeft, dan heeft Frankrijk, hetwelk zijne grenzen niet verlangt uit te breiden en geen veroverings oorlog wil, zijn doel bereikt. De Oostenrijksche regering, welke er op uit was om Frankrijk te isoleren, zal dit het zich zelve zien te beurt vallen, en de oorlog, waarvoor Frankrijk in het belang der beschaving niet terugdeinst, kan daardoor niet anders dan zooveel te gevaarlijker voor Oostenrijk zijn.

— De Keizer moet dezer dagen den Beijerschen gezant ter gelegenheid van diens aanwezigheid op het bal in de Tuilerien, zijn leedwezen te kennen hebben gegeven over de houding der Beijersche kamers; hij zeide dat wantrouwen jegens Frankrijk te betoonen niet het middel is om de kansen van den oorlog te verminderen. Verder zeide de Keizer dat dit zou kunnen bereikt worden door op Oostenrijk invloed te oefenen, ten einde het te bewegen de billijke concessien te doen, welke noodig zijn om het evenwigt der Europesche staatkunde te handhaven.

Men wil weten, dat de Keizer in een Vrijdag gehouden ministerraad zich zou hebben bereid verklaard om gevolg te geven aan het verzoek van den Paus, om de Fransche troepen uit Italie terug te trekken. De Keizer moet nagenoeg het volgende hebben gezegd: "Gij weet, Mijne Heeren, hoeveel belangstelling ik den Heiligen Vader heb betoond, hoe ijverig ik steeds getracht heb zijne waardigheid te handhaven. Thans meent hij de ondersteuning mijner regering te kunnen ontberen. Ik heb besloten hem over te laten aan de kansen, waaraan de halstarrigheid van zijne regering, om mijne belangelooze raadgevingen niet te volgen, hem zal blootstellen."

— Uit Calais wordt van gisteren gemeld, dat de pakketboot *Frederik Wilhelm*, komende van Dover met de Engelsche en Indische mail, is gestrand. Drie passagiers zijn daarbij omgekomen.

— In Frankrijk is de marskramerij, zoo ver het druk en plaatwerk betreft, geheel aan het toezigt der hooge regering onderworpen: ieder colporteur heeft eene persoonlijke vergunning om dat bedrijf uit te oefenen, en dan nog mag hij geen ander drukwerk ronddragen, dan wat van regeringswege goedgekeurd en ten blijke daarvan met een stempelmerk voorzien is. Krachtens deze wet is onlangs te Colmar door de correctionele regtbank zeker Protestant met name *Besner*, veroordeeld, omdat hij een tegen de Roomsche kerk gerigt tractaatje aan eenen bekende had uitgeleend.

Dit vonnis is nu door het hof van Colmar in in appèl bevestigd. Het hof zegt in zijn arrest, dat de wetsbepalingen betreffende het rondventen van boeken toepasselijk moeten worden geacht op al degenen die drukwerk ronddragen en verspreiden, al doen zij het ook niet gewinshalve; — dat de Protestantsche genootschappen hunne geschriften op allerlei wijze, ook door ze uit te leenen of te schenken, onder het publiek trachten te verspreiden, en dat zij daartoe lieden bezigen als *Besner*, die niet zelden godsdienstige twistschriften uitleende, en dat zoodanige verspreiding van drukwerk, even zeer als het verkoopen van opruijende of zedelooze geschriften, eenen verderfelijken invloed op de stemming des publieks heeft en strekt om de gemoederen te verbitten en de ingezetenen tegen elkander in het harnas te jagen.

Wegens het bestaan van verzachtende omstandigheden, is aan *Besner* slechts eene geringe straf (50 francs geldboete) opgelegd.

De zaak zal voor het hof van cassatie worden gebragt, om er in het laatste ressort te worden beslist.

— Bij de Fransche kavallerie was het gebruik van versch hooi en versche haver verboden, in de meening dat het nadeelig voor de gezondheid der paarden was. Deze meening is, volgens eene mededeeling van den officiëlen *Moniteur*, door proefnemingen, welke in 1857 en 1858 van regeringswege gedaan zijn, niet bevestigd, en deswege is dat verbod thans ingetrokken.

— Men zal zich herinneren dat het Fransche gouvernement eene premie van 10,000 francs uitgeloofd heeft voor dengene, die een proefhoudend middel zou aanwijzen tot behoeding van het vee tegen de longziekte, welke sedert tien jaren ook in Frankrijk den veestapel zoo zwaar heeft geteisterd. Het voor de beantwoording dezer prijsvraag bepaalde tijdsbestek is thans verlengd, daar er binnen den aanvankelijk gestelden termijn geen voldoend antwoord was ingekomen. Dit bevigtende, zegt de Parijsche *Patrie*: "De landbouwers en veefokkers laten veelal hunne runderen op den staart met smetstof van longziek vee inenten; al heeft dit middel dikwerf eenige uitwerking, het is niet voldoende om de ziekte te weren. Buitendien heeft de inenting gedurende eene maand of zes weken eenen nadeeligen invloed op de koeijen, daar zij in dien tijd zeer weinig melk geven. Ook brengt dat middel de besmetting in den stal zelven, wanneer het er gelijktijdig op verscheidene runderen wordt toegepast."

— Een half officieel nieuwsblad van Weenen verzekert, dat de prins Napoleon, te Turijn zijnde, eene som van 400,000 francs heeft geschonken, om verdeeld te worden onder de oude militairen, die in Piemont de St. Helena-medaille dragen. Het aantal dier lieden daar te lande wordt op omstreeks 20,000 begroot.

— Te Marseille zal een arabisch dagblad worden opgerigt, waaraan behoefte bestaat bij de toeneming der handelsbetrekkingen met Noord-Afrika.

— De Vesuvius blijft voortdurend de omliggende gronden verwoesten en bedreigt de omliggende dorpen. Zijne uitbarsting, welke reeds sedert verscheidene maanden duurt, heeft den weg, die naar het observatorium geleidt, op vier punten onderbroken. De lava stroomt steeds uit het onderste gedeelte van den kegel, met eene langzaamheid, welke de nieuwsgierigen geruststelt, doch "die de geleerden met schrik vervult. Deze schrijven namelijk aan die onderaardsche werking van den brandenden vulkaan den schok eener aardbeving toe, dien men den 28sten der vorige maand in het koningrijk Napels gevoeld heeft, en die zich gelukkig bij een gedeelte van het district der Abruzzen heeft bepaald. Vele huizen zijn ingestort. Een groot getal boomen werden uitgerukt en verscheidene watestroomen, welke uit den grond zijn ontstaan, hebben de rijke velden hier en daar in diepe waterplassen herschapen.

— Aan de *Allgem. Ztg.* wordt uit Weenen geschreven: "De stemming in Oostenrijk is thans, in het algemeen van dien aard, dat de Oostenrijkers de woorden aan graaf Derby in den mond gelegd: "De eerste die den Europeschen vrede verbreekt moet veroordeeld worden," kunnen veranderen, en zeggen: Men velle den eersten [illegible] ing mitzelat."

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROENEBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

WOENSDAG, 6 APRIL 1859.

Verbazende daad te Niagara.

Sedert den noodlottigen sprong van den befaamden Sam Patch heeft geene daad van onverschrokkenheid die geëvenaard, welke te Niagara, door Andrew Greenleaf, van Connecticut, bedreven is. Een correspondent geeft de volgende beschrijving van denzelven:

Op zekeren avond, ongeveer eene week geleden, terwijl ik in de gelagkamer van het International Hotel zat, werd mijne belangstelling opgewekt in een levendig gesprek, dat gevoerd werd tusschen twee personen, van welke de een een zuideling en de ander een Italiaan schijnt te zijn. De laatste had zijnen naam ingeteekend als Signor Gaspar Morelli, maar ik heb sedert vernomen, dat hij wezenlijk een *Yankee boy* is; dat hij geboren en opgevoed was bij Stonington, Connecticut, en door zijne liefhebbende ouders Andrew Greenleaf gedoopt werd. Toen hij ouder werd, werd hij vervuld door een hevig verlangen om een kunstrijder te worden, en liep eindelijk weg om zich bij eene reizende troep te voegen. Hij was eenigen tijd lid van Barnums spel, en zijne verbazende kunsten op stelten zullen duizenden zich nog herinneren. Hij had voor dien tijd den naam aangenomen, dien hij nu draagt, zoo wel om herkenning te ontkomen, als om het lot van eenen "profeet in zijn eigen land" te vermijden. Hij is een man van een hupsch, ron borstig voorkomen, ongeveer 25 jaar oud, heeft een gezond uitzigt en een paar kneveltjes. Tegenwoordig is hij hier, buiten betrekking. Het vermelde gesprek was een strijd over hetgeen bij mogelijkheid door een man op stelten kon gedaan worden. Signor Morelli (zoo als ik hem zal noemen) zeide vele dingen te kunnen doen, welke moeijelijk te gelooven waren. De man van het Zuiden, die een wel bekende vrolijke snaak van New Orleans is, dacht klaarblijkelijk, dat de Signor tamelijk hard aan het liegen was, en bij zijn laatste gezegde lachte hij lang en luid. Morelli had in der daad gezegd, er zeker van te zijn, dat hij de rivier Niagara, te midden van de schuimende en ongepeilde stroomversnelling (Rapids), die tusschen Goat Island (het Geiten Eiland) en den waterval bruist, de rivier Niagara kon oversteken.

"Ik wed om duizend dollars tegen vijftig, dat het niet gedaan kan worden," riep de Zuideling.

"Dat doe ik," antwoordde Morelli bedaard.

Men kan zich verbeelden, welke oogen de toehoorders bij dit antwoord opzetten.

"Wanneer denkt gij het te beproeven?" vraagde de Zuidman.

"Zaturdag morgen, den 12 Februarij," antwoordde Gaspar koeltjes.

Het zelfvertrouwen, waarmede hij sprak, vervulde iedereen met verbazing, welke niet verminderde, toen hij het geld voor zijnen inzet op de tafel legde. De inzetten werden den heer August Train, van Buffalo, ter hand gesteld; en het gezelschap scheidde, om den uitslag van deze zeldzame weddingschap af te wachten. De tusschentijd werd door Morelli besteed aan eene bestendige oefening, ten einde zijne ledematen te versterken, die door eenigen tijd rustens wat verzwakt waren. Zijne vrienden verzetten zich te vergeefs tegen dit oogenschijnlijk krankzinnig waagstuk, en stelden zelfs voor, hem de som te vergoeden, die hij genoodzaakt zou zijn te verbeuren. Hij scheen zeker van de overwinning, en wilde naar niemand hooren. Om eenen oploop te vermijden, had men afgekondigd, dat de poging op den 14den (des Maandags) zou gedaan worden, in plaats van op heden; zoodat, heden morgen, ten zeven ure, er slechts om de dertig personen op den rivieroever waren. Stipt op het uur verscheen Morelli, vrolijk en gezond.

Hij had een paar stelten bij zich, ongeveer 12 voet lang, gemaakt van gesmeed ijzer, plat, scherphoekig en puntig — of duidelijkshalve gezegd, bijna even zoo gevormd als een tweesnijdige dolk. Deze werden stevig aan zijne beenen vast gemaakt, en hij trad met eenen glimlach vol zelfvertrouwen op de rivier toe.—De morgen was helder en koud, doch hij was zeer ligt gekleed, in een gewaad, dat gewoonlijk door kunstenmakers van beroep gedragen wordt. Tien minuten na zeven uren stapte hij in het water, dat, in het volgende oogenblik, beneden zijne voeten kookte, bruiste en golfde. De stoutmoedigste der toeschouwers hield den adem in, toen de onverschrokken man den oever verliet. Hij alleen scheen koel en bedaard te blijven en ging langzaam en zorgvuldig voort, de klippen vermijdende, die door den terugslag des strooms kenbaar waren. Zijne schreden waren in het eerst zeer kort en werden met groote zorgvuldigheid gedaan, doch naderhand werden zij stouter en langer. De stelten waren natuurlijk zoo geplaatst, dat de stroom slechts derzelver zijden trof, en er slechts weinig kracht op deed; doch het gevaar van de onzigtbare rotsstukken en de overtuiging, dat een enkele valsche stap hem in den dood zou zenden, bragt een bij uitstek pijnelijk gevoel te weeg. Eens of tweemaal scheen hij het evenwigt te verliezen, en eene koude rilling liep over den rug van elken toeschouwer. Zich herstellende, bleef hij nog volhouden—gaf het nog niet op, zoodat onze wijd opgesperde oogen hem eindelijk ter naauwernood van de bruisende wateren onderscheiden konden.

Het midden der rivier was eindelijk bereikt. Er schenen uren te zijn voorbij gegaan, doch het was slechts zeventien minuten geleden, sedert hij den oever verliet.

Toen hij het diepste en gevaarlijkste gedeelte van zijnen weg naderde, werd de verwachting nog vreesselijker gespannen. Er werd geen woord gesproken, behalve dat iemand een' ander' $5 bood, om een oogenblik zijn lorgnet te gebruiken, welk aanbod onopgemerkt voorbijging. Juist toen Morelli het diepste en snelste gedeelte van den stroom bereikte scheen hij te waggelen —te zinken—hij sloeg zijne armen omhoog! Ik sloot mijne oogen. Dezelven een oogenblik daarna weder openende, zag ik dat hij nog stond. Eenige oogenblikken meer, en hij had den oever van Canada bereikt—hij was behouden, en viel uitgeput in de armen van twee mannen, die stonden te wachten, om hem te grijpen.

Op dit uur (namiddag ten 3 ure) is hij bijna weder bekomen, en ontvangt, schoon nog te bed liggende, de gelukwenschingen van een aantal bezoekers. Hij verliet den amerikaanschen oever 950 voet boven den waterval, en kwam op den Canadaschen oever aan, ongeveer 1000 voet beneden denzelven. Het gekibte hem reeds overhandigd, en allen zullen moeten toestemmen, dat het eerlijk gewonnen was. Zijne edelmoedige tegenpartij kan het verlies dragen, en spreekt met de grootste geestdrift van Morelli. — *Spirit of the Times.*

HET VERGAAN VAN EEN ENGELSCH SCHIP. — De heer Samuel Dunbar, dus zegt de N. Y. *Evening Post* van voorlaatsten Zaturdag, een passagier van Havana op het stoomschip *Karnak*, dat dezen morgen ten 1 ure in deze haven aankwam, heeft onzen rapporteur de bijzonderheden van eene vreesselijke schipbreuk op de kust van Jamaica medegedeeld. Het schijnt dat er geene kennis van het ongeluk was gegeven voor het sluiten van de brievenzakken voor New York, doch dat het nieuws uit eene haven kwam aan de zuidzijde van het eiland, eenen korten tijd voor het uitzeilen van den *Karnak*, en dat de heer Dumbar door toeval in het bezit der hoofdbijzonderheden kwam, en wat wij melden, is alles op zijn gezag.

De Britsche oorlogsstoomboot *Jasseur*, die den 1sten dezer te Jamaica lag, kreeg bevel om terstond op eenen kruistogt uit te varen, en liep terstond die haven uit. In den nacht van den 4den dezer stiet zij op eene blinde klip, ten noordwesten van Jamaica. De pompen werden onmiddelijk bemand en tot het daglicht aan den gang gehouden, toen men ontdekte, dat het water snel toenam, en dat het onmogelijk zou zijn, om de boot zelfs eenen korten tijd boven te houden.

De kapitein liet een vlot maken, en aan dit vlot werden de twee booten vastgemaakt, die bij het schip behoorden, en de mannen, zestig in getal, begaven zich daarop, met de karige levensmiddelen, welke zij van het zinkende wrak konden magtig worden.

Toen zij zich op het vlot bevonden ging er weldra eene hooge zee, en zij waren er nog geene twee uren op, of er sloegen tien hunner over boord en verdronken. Alle pogingen om hen te redden waren vruchteloos; alles hetgeen de lieden op het vlot konden doen was voorkomen, dat zij hen niet achteruit werden geslingerd.

De kapitein, ziende dat het nutteloos was zich langer aan het vlot vast te houden, nam negentien man mede in de kleinste boot, en de stuurman nam de overige negen en twintig in de grootste. Men beschouwde het als vruchteloos te trachten bij elkander te blijven, en de kapitein zeide, dat zij elk een best heenkomen zouden zoeken, zonder zich aan elkander te storen. In eenen korten tijd werden de booten door den wind gescheiden, en van de grootste boot, die dertig man bevatte, heeft men sedert niet meer gehoord, en men gelooft dat zij met allen, die er in waren, verloren is gegaan.

De geringe levensmiddelen, welke de personen in de kleine boot hadden medegenomen, waren weldra op, en de ellendige wezens waren aan het dubbele lijden van koude en honger blootgesteld. Eindelijk, toen allen uitgeput en stervende waren, dreef de boot naar eene haven aan de zuidelijke kust van Cuba, en het gansche gezelschap bragt er het leven af. Het gouvernement zond dadelijk twee schepen uit om op de vermiste boot te kruisen, maar hun zoeken is gebleken vruchteloos te zijn.

GESTORVEN DOOR GAATJES IN DE OOREN TE STEKEN. — Te Troy, N. Y. liet, eene week geleden, eene bediende, Ellen Vaughan genaamd, dienstbaar in het Union House in die stad, gaatjes in hare ooren steken om ringen te dragen. Deze operatie geschiedde op de gewone wijze, en met het gewone gevolg. Op den tweeden dag na het doorboren, begonnen hare ooren te zwellen, en zij verliet hare dienst en ging naar huis. Den derden dag nam de zwelling en de ontsteking toe, waarop zij doof, blind en spakeloos werd; er volgde rots, en het ongelukkige wezen leed drie dagen lang vreesselijk, waarop de dood haar van hare pijnen verloste.

ZEER SCHIELIJKE DOOD — Een jongman, Myron Reed genaamd, een inwoner van Tully, Onondaga Co., N. Y., was verloofd met zekere Miss Louisa Brown van dezelfde stad, en hunne echtvereeniging zou op Maandag, den 14den, plaats hebben. Des Zaturdags een bezoek bij zijne verloofde afleggende, nam Reed eenen brief en las dien door. Denkende dat hij daar lang over deed, sprak het jonge meisje hem aan, maar hij antwoordde niet. Zij ging digter naar hem toe en praatte luider, doch toen zij digt bij hem kwam, ontdekte zij dat hij een lijk was. Reed werd op denzelfden dag begraven, die voor zijn huwelijk bepaald was. Hij werd in zijn trouwpak begraven, en zijne verloofde volgde hem in haar bruidsgewaad naar het graf.

EEN DOL PAARD.—De *Doylestown Democrat* zegt, dat op Zondag, den 13 Maart, de heer Wm. Campbell, die in town Springfield, nabij Springtown woont, een schoon paard verloor, dat aan eene ziekte stierf, welke men veronderstelde watervrees of hondsdolheid te zijn. Op den morgen van dien dag ontdekte men het eerst, dat er bij hetzelve iets gaande was, uit deszelfs vreemd doen. Het brak uit zijnen stal, en begaf zich in eenen daaraan belendenden, en de tanden stonden diep in de planken, die hij gebeten had. Men haalde het van daar en bond het aan eenen witten eik, en terwijl het daaraan vast stond, beet het er den bast af, zoo ver het reiken kon, en bedekte hem met bloed. Als het in die gelegenheid was, beet het in zijne eigene ledematen, die op verscheidene plaatsen rauw waren geknaauwd. Eindelijk rukte het zich van den boom los, en liep naar den schuur van den heer Campbell, naar eene post and rail fence, alwaar het de rails bleef bijten, tot zijn bek zoo stijf was, dat het dezelven niet meer vatten kon, en na verloop van korten tijd zonk het neder en stierf. Eenige weken te voren, liep de hond van den heer Campbell onverwachts weg, en men had dien niet weder gezien; en men dacht toen ter tijd, dat hij dol was geworden.—*N. Y. Tribune.*

EENE VRUCHTBARE MOEDER. — Er stierf onlangs te Caen, in Normandye, Frankrijk, eene vrouw, op wier graf een steen is geplaatst met het volgende opschrift: "Hier ligt Gabrielle Monilleron. Zij had bij haren dood drie honderd negen en zestig kinderen, in een wettig huwelijk geteeld. —Zij was maar eens gehuwd."

Zij was moeder van	16	kinderen
Grootmoeder van	114	"
Overgrootmoeder van	220	"
Over- overgrootmoeder van	9	"
Te zamen	369	

HET LAATSTE VAN DE GOUDMIJNEN. — Wij vernemen van den heer Coher, klerk van de *Morning Star*, dat de Salt Lake brievenmaal, juist voor het vertrek der stoomboot, te St Joseph aankwam.

De heer Tracy, de conducteur, berigt, dat de Indianen den landverhuizers naar Pike's Peak hebben kennis gegeven, dat de groote Vader (de President) hun land nog niet gekocht had en dat zij er niet in zullen wonen; en om de ernst hunner voornemens aan te toonen, hebben zij reeds verscheidene landverhuizers lagen gelegd en vermoord. Dit berigt wordt geregeld geloofwaardig te zijn, en moet de landverhuizers waarschuwen, van wel gewapend en in groote gezelschappen te reizen.

DE MORMONEN. — *Hunne welvaart[illegible]*. — De Utah correspondent van de Chicago *Tribune* heeft aanteekeningen gehouden van den maatschappelijken toestand van dat Territoir. De uitkomst is als volgt:

Drie honderd zeven en tachtig mannen, met zeven of meer vrouwen; aan deze hebben 13 meer dan negentien vrouwen; zijn er 730 met 5 vrouwen; 1140 met 4 vrouwen, en 1400 met meer dan 1 vrouw.

SHARPE'S BUKS IN DE SCHADUW GESTELD — *Laden en vuren achtmaal in eene minuut.*—De Buffalo *Express*, kondigt eene nieuwe buks, aan, uitgevonden door S. P. Gould, eenen der uitvinders van een draaiend kanon, welke algemeen de aandacht trekt. De *Express* verzekert, dat de buks van den heer Gould, de "*Magazine Rifle*" genaamd, door eene bijzondere inrigting, zich zelve met een drogpatroon [illegible] vijftig maal laadt, zonder dat [illegible] om in te vullen. Het eenig ste oponthoud bestaat in het doppen opzetten, waarin, desverkiezende, op eene andere wijze kan voorzien worden. Bij eene eenige dagen geleden gedane proefneming, werd de Gould's buks vijf en dertig maal in vier en eene halve minuut geladen en afgeschoten, hetgeen bijna tweemaal zoo veel is als de schoten, die door Sharpe's verbeterde buks in denzelfden tijd kunnen gedaan worden. Er is geen gevaar van uitzetting der deelen ten gevolge van hitte, en van ontsnapping van rook en gas uit de werkende deelen bij het slot, gelijk het geval is met Sharpe's buks, doch bij gezegde proefneming werkte Gould's buks zoo geinakkelijk en zoo volkomen bij het einde als bij het begin, terwijl die van Sharpe zoo vuil was, dat er weinig meer mede kon gedaan worden. In Gould's buks wordt het kruid in een magazijn gedaan bij den mond en de kogels in een ander bij de kolf, en wordt in de kamer gebragt door eene schroefdrukking, die het geheel digt maakt, terwijl in de buks van Sharpe de patroon met de vingers wordt binnengebragt. Het gansche voorkomen van het geweer is ligt, net, en bevallig.

ZEVENTIEN.—Dagelijks ziet men in de bosschen, dus schrijft een correspondent uit Parijs aan de *Boston Courier*, een jonge Romein, vergezeld van eene rozenkleurige Parijsche, met een span schimmel's door de bosschen rijden.—Hier in ligt zeker niets bijzonders, doch op het portier der calèche bevindt zich een sierlijk bewerkt wapenschild, met het cijfer 17 in goud op eenen blaauwen grond. Men ziet er ook eene kroon boven, want Signor Carradini [zoo is zijn naam] is een Romeinsche graaf. Is er dan iets vreemds aan dat 17, denkt gij? Luister. De vader van den graaf kwam op zijn 17de jaar te Rome, met 17 bajocchi in den zak. Van koffij-huisjongen verhief hij zich tot den rang van dienaar, en werd toen cicerone [wegwijzer]. Van zijne spaarpenningen, die 17 honderd kroonen bedroegen, zette hij een klein koffijhuis op. Dit later voor 17 duizend verkoopende, bouwde hij een hotel, dat hij 17 jaar hield. Daarop begaf hij zich in den graanhandel, deed 17 reizen naar het Oosten, verzamelde een kolossaal vermogen in een tweede tijdperk van 17 jaar, en ging eindelijk stil te Odessa leven.

Den gelukkigen invloed van het getal 17 op zijn lot bespeurende, paste hij het op alles toe. Al zijne handelszaken, al zijne reizen, werden aangevangen op den 17den der maand—hij bezat 17 schepen en kocht 17 kasteelen. Vreemd om te zeggen, hij stierf op den ouderdom van 77 jaar, en liet zijne 3 kinderen 17 millioen na. Zijn oudste kocht eenen Romeinschen titel, met het eenige doel, om een wapenschild te kunnen vertoonen, ten einde het beroemde getal onsterfelijk te kunnen maken. Ten einde den beschermgeest zijns vaders te voldoen, huwde hij op den 17den December ll. met een meisje van 17 jaar. Hij heeft lang in de Champs Elisées naar eene plaats gezocht, waar zijn te bouwen hotel het nommer 17 kon hebben. Volhardig heeft zijne pogingen bekroond—hij heeft juist zulk eene plek in de Rue des Vignes gevonden —17 vrienden eten alle weken bij hem, en hij heeft beloten, dat ook hij, even als zijn vader, nooit langer zullen leven dan de 77 jaren van zijnen vader. Dit is eene ware gebeurtenis.

VRIJEN MET EENEN SPOED VAN VEERTIG MIJLEN IN HET UUR.—Er had gisteren morgen op den Little Miami Spoorweg een zonderling voorval plaats. De omstandigheden zijn ongeveer deze: Eene jufvrouw, een weinig het tijdsperk des levens voorbij, dat men jong noemt, was op weg naar deze stad. Op een zeker punt van den weg kwam er een reiziger op den trein, en juist in den wagen waar de jonge jufvrouw zat. Nadat hij tusschen de banken had op en neder gewandeld, vond de heer er geene open, behalve de bank van die, waarop de dame haar kostelijk ik en haren hoepelrok had geplaatst. Van den nood eene deugd makende—en met een weinig zelfvertrouwen —vraagde hij zedigjlijk of de dame eenen reisgenoot had, en zette zich, een' ontkennend antwoord ontvangende, neêr haar neder.

Terwijl de trein met expressé spoed voortvloog, knoopten de elkander vreemden een gesprek aan en kwamen tot zeer natuurlijke uitleggingen. De heer was in zijn schik, en de jufvrouw zat zeker niet te pruilen. Nadat er andere voorwerpen behandeld, en geheel afgezaagd waren, vraagde de dame naar den prijs van eene naaimachine, en waar zoo'n eenige machine in deze stad gekocht kon worden. De heer waagde het te zeggen, van gevoelen te zijn, dat zij beter deed "met eerst eenen man te nemen." Dit opende den weg tot eenen anderen tak van onderhoud, en het geploegde land werd vlijtig bebouwd.

Toen de trein aan het depot in deze stad kwam had de heer een huwelijksvoorstel gedaan en dit was aangenomen, [ofschoon de dame naderhand zeide, dat zij de gansche zaak voor eene grap had gehouden]. De twee verloofden scheidden; de heer begaf zich in allen ernst op weg, om een trouwverlof te halen, en de dame begaf zich naar een logement op Broadway, om te eten. Ten twee ure kwam de heer weder met een trouwverlof en eenen vrederegter opdagen, tot groote verbazing der schoone, en na eenige tranen en halve tegenwerpingen, onderwierp zij zich met gepaste zedigheid aan haar lot, en de vrederegter had de kleine plegtigheid in een oogwenk verrigt. Gisteren avond vertrok het gelukkige paartje naar Louisville, om verder naar New Orleans en Californie te gaan. Men moet toch zeggen, dat hier te land alles even vlug gaat.—*Cinninnati Gazette*, 19 *Maart*.

EEN BLANKE TE DETROIT MET EENE NEGERIN WEGGELOOPEN.—Gisteren morgen werd er een jong mensch in hechtenis genomen, voor het wegvoeren van eene jonge negerin van Dearborn. Zijn naam was Alphonse Pearsall, en hij werd gevat op aanklagt van des meisjes vader, die hen volgde, om zijne dochter terug te halen. Zij kwamen eergisteren avond in de stad, en namen hunnen intrek in het huis eens negers in de negende ward, alwaar zij des nachts logeerden. Het meisje onder de 16 jaren zijnde, werd er op verlangen haars vaders, wiens naam Jordan is, door vrederegter Purdy een bevelschrift tot inhechtenisneming uitgevaardigd, voor outvoering.

De naam van het meisje is Hanna. Zij werden gevonden in het huis, waar zij overnacht hadden, en in het geregtshof gebragt. De jongman stond op zijn regt, en was niet genegen van het bezit van het meisje af te zien, dat hij wenschte te huwen. Het was eene vette kleine deerne van ongeveer 15 jaren, klaarblijkelijk ontbloot van al te veel gezond verstand, en even zoo begeerig om te huwen als hij. De gaarne gehuwde bruidegom aarzelde niet te zeggen, dat hij haar lief had en haar hebben moest, er mogt van komen wat wilde. Zij mogten hem in de gevangenis stoppen, maar al kwam hij er in geene twee jaren uit, hebben zou hij haar toch.

Toen hem door den vader zijne daad verweten werd, nam hij zijne toevlugt tot eene list en verzekerde dat hij een neger was, doch verscheidenen van het ras, die er aanwezig waren, onderzochten hem oordeelkundig en schudden hunne hoofden. Zij waren overtuigd, dat hij het meisje had willen stelen en naar het Zuiden brengen, om haar te verkoopen, en zeiden haar zulks, maar zij wilde er geen woord van gelooven. Zij waren een zoo verliefd paartje, als men in twaalf maanden zou kunnen vinden. De vader stond er op, dat zij haren minnaar niet zou huwen, en nam haar mede naar huis, verklarende haar, zoodra hij haar onder het vaderlijk dak had, eene goede rammeling te zullen geven.

De jongman werd naar de gevangenis gezonden om op een verhoor wegens wegvoering of schaking te wachten, op welke beschuldiging de verontwaardigde papa, die denkt dat hij niet goed genoeg is om zijne dochter te huwen, hem vervolgen wil.—Belanglooze toeschouwers meenden, dat hoe eer hij haar liet trouwen hoe beter was, uit hoofde van hare onbemannenheden, en raadden hem dit aan, maar hij wilde er niet naar hooren, en nam haar mede naar huis. De heftigheid van den verliefden minnaar geheel was [illegible] stichtelijk. Hij schaamde zich niet het voor de gansche wereld te verklaren, en zeide, dat hij haar niet aanging, wie het wist, dat hij haar lief had, en haar huwen zou. Zij herhaalde zijne verzekeringen. Het was eene liefde vereeniging ter goeder trouw en het is jammer, dat dezelve bedorven werd.—*Detroit Press.*

DE UITWERKSELEN VAN EEN WEINIG BUSKRUID.—Terwijl Jacob Perth, een geweermaker te New York, voor eenige dagen, in zijne smelterij, in het basement van 481 Broome straat, aan het werk was, vloog er eene vonk van een stuk ijzer, dat hij aan het smeden was en stak een pakje kruid aan van ongeveer twee pond. Een oogenblik en eene vreesselijke ontploffing was er natuurlijk het gevolg van. Perth werd bewusteloos geslagen en erg het gezigt gebrand. De voor- en achtermuur van het basement werd gedeeltelijk weggeslagen, en het gebouw zoo vernield, dat het zal moeten worden afgebroken. Het huisgezin van Perth woonde op de verdieping onmiddelijk boven den winkel. De vloer daarvan werd gedeeltelijk opgeblazen, de ramen gebroken, en de kagchel en het huisraad door elkander geworpen, doch gelukkig werd niemand bezeerd.

EEN WOLF EN EENE VROUW.—De *Tuscola Pionier* verhaalt het volgende:

"Eenige dagen geleden werd een man terwijl hij in het bosch, eene mijl of zes ten westen van Lexington, Lenilac County, bij zijne woning aan het houthakken was, door eenen woedenden wolf aangevallen, die oogenblikkelijk zijn slagtoffer bij de keel vatte. De vrouw, in de deur van het huis staande, zag den toestand, waarin haar man verkeerde, en naar hem toeloopende, greep zij zijne bijl, en havende den wolf, met eenen enkelen slag op den rug, zoodanig, dat hij los liet. Eenige slagen meer maakten hem geheel af, doch niet voordat de wolf er in geslaagd was, haren echtgenoot de keel af te bijten, zoodat deze bijna oogenblikkelijk den geest gaf.

DUMAS, DE SCHRIJVER, EN DE ZWARTE EXKEIZER VAN HAYTI.—De correspondent van de New York *Express* te Parijs verhaalt de volgende kluchtige ontmoeting van den vermogenden schrijver, Dumas, en den exkeizer van Hayti:

Het volgende geschiedde ongeveer vier jaren geleden.—Soulouque [toen Keizer van Hayti,] zond eenen gezant naar Frankrijk, die met eene geheime zending belast, en met eene volmagt gewapend was. Kort na des sabelministers aankomst, liet hij zich Alexander Dumas, den ouden, voorstellen, wiens papa, gelijk ieder een weet of behoort te weten, een heerlijk generaal was, met eene kleur als stroop. Dumas, de oude, is een weinig ligter dan zijn vader was, namelijk met eene zadelkleur, en Dumas, de jonge, zoon van Dumas den ouden, meent bijna blank te wezen. En dat is hij—in het donker.

De Haytische gezant, na eenen langen tijd, naar de wijze der diplomaten, op de heg te hebben geslagen, kwam eindelijk ter zake, en ging er toe over den verbaasden schrijver te melden, dat zijne [des gezants] zending naar Frankrijk ten doel had, de hand van Dumas, den jongen, voor Hare Keizerlijke Hoogheid Prinses Olive, dochter van den Keizer aller Haytiers' te vragen.

"De hand van Alexander!" riep vader Dumas, geheel verbijsterd, "Goede hemel! Hemelsche goedheid! Het moet den kleurling in het hoofd mankeren! Ik zeg het moet u......"

Hij hield op. Het is er dus mede gelegen, de schrijver van Monte Christo heeft den benijdenswaardigen naam, van nooit tegen iemand een onaangenaam woord te hebben gezegd. Derhalve voegde hij er bij, om toch wat te zeggen:

"Het is onmogelijk, mijnheer—geheel onmogelijk!"

"Waarom?" vraagde de gezant.

"Waarom? Omdat—hem!— om dat mijns zoons afkomst te gering is, om van zulk eene eer te droomen!" En papa Dumas dacht dat hij het daar al eens slim gemaakt had.

"Dat is niets, mijnheer. En in allen gevalle," dus ging de gezant voort, met eene innemende zedigheid, "Wat zijn *wij*? Slechts *parvenus*. Ik zelf heb oesters rondgevent! Gij zult dat niet willen gelooven; maar het is toch zoo. Daarenboven, mijnheer, als wij om eenen prins vraagden, dan zouden wij worden afgewezen; of, in allen gevalle, met eenen ouden en leelijken worden afgescheept. Een *letter*kundige prins—dat is de zaak.—Hij mag daar zoo vele tooneelspelen schrijven als hij verkiest."

Papa Dumas, vreesselijk in het naauw gebragt, krabbelde achter zijn oor, en zeide eindelijk:

"Luister naar mij. Ik ken Alexander tamelijk wel. Hij knort onophoudelijk over mijn gebrek aan zakenkennis; en, wat betreft eene vrouw op mijne aanbeveling nemen, om het enkele denkbeeld zou hij lagchen. Verondersteld wij vraagden Thompson, hem de zaak voor te dragen?"

De gezant was met dit plan tevreden, en er werd terstond aan Thompson opgedragen, Dumas, den jongen, den staat van zaken mede te deelen. Dumas, de jonge, meende dat Thompson met den droes in het hoofd was gekweld, en gelastte zijnen knecht eenen doctor te halen.

"Malligheid!" riep Thompson. "Ik ben goed bij mijn verstand. Maar gij zijt gek, dat gij zulk een goed portuur van de hand wijst.—Denk eens aan een vermogen van verscheidene millioenen!"

"Bah!" antwoordde Dumas, de jonge. "Te zeer gewaagd. Als de oude zwartkop eens kwam ontroond te worden, dan zou ik verpligt zijn, de geheele familie te onderhouden."

"Volstrekt niet," antwoordde de schrandere Thompson, "gij waagt niets hoegenaamd.—In geval van het ongelukje, dat gij zegt, dan kondt gij de gansche troep naar Amerika overbrengen, en hen daar verkoopen!"

WAARDE VAN EENEN METHODISTEN PREDIKER IN HET ZUIDEN.—De WelEw. Peter L. Green, lid der Mississippi conferentie der E. M. kerk, werd bij Vicksburg door zekeren Fischer doodgeschoten, omdat hij Fischer's vrouw als lidmaat der kerk had aangenomen, van welke de heer Green, de herder was. Fischer is verhoord, schuldig bevonden, en *slechts voor zeven jaren* naar het tuchthuis gezonden! Predikers en onderwijzers schijnen bij onze zuidelijke broeders niet hoog in achting te staan.

EENE AARDBEVINGSANEKDOTE.—Uit het Waagdal in Hongarije wordt de volgende anecdote gemeld:

Van de vliering eens wel gegoeden boers in het dorp J....... werden van tijd tot tijd kleinigheden gestolen, zonder dat de dader kon ontdekt worden.— De verbittering des bestolen boers steeg echter ten hoogste, toen ook in den herfst het geslagte varken vlug weg van den haak werd gestolen. Daar hij nu bang was, dat het met het ... geslagte varken ook in het noodlot zijns voorgangers deelen zou, maakte hij aan hetzelve, toen hij het op de vliering ophing, eene groote metalen schel vast. Zijne ijverige vrouw, aan welke ook reeds menig stuk linnen ontstolen was, hield zorgvuldig wacht, om bij het eerste geluid van de schel den dader te ontdekken. Zoo bevond zij zich op den 14 Januarij gedurende de aardbeving juist in de keuken, toen zij op eens op de vliering de schel hoorde. In de stellige meening dat het een dief was, sloop zij in het duister den trap op, en verheugde zich reeds den lang beloerden eindelijk op het spoor te komen.—In de woonkamer hoorde de boer ook de schel; met eenen stok gewapend, sloop hij dengelijks naar de vliering en volgde in het duister de schreden zijner naar boven sluipende vrouw. Het viel hem ligt, deze te grijpen, en, in de meening dat hij den dief voor had, liet hij den stok allerongenadigst op haren rug dansen. Zij van hare zijde meende ook dat zij met den dief te doen had, gebruikte hare gewone wapens, vuisten, nagels en tanden, en sloegen de verwoedelijken [illegible] den trap af, alwaar zij in de woonkamer den [illegible] van hare man verwachtte. De wederkeerige slagen, namen daarom eerst een einde, toen bij het schijnsel van het keukenvuur beiden hunne vergissing bemerkten en de bont en blaauw geslagen vrouw verschrikt uitriep:— "ik ben uwe vrouw!"

Een geestelijke der Baptisten en zijne vrouw, die in deze nabuurschap wonen, hebben het genoegen van dagelijks vier dochters aan tafel te hebben die in vier verschillende streken van den aardbol geboren zijn, eene in Europa, eene in Asia, eene in Afrika en eene in Amerika.—*N. Y. Express.*

BELANGRIJK VOOR HET REIZEND PUBLIEK — *Verandering van tijd.*—De stoomboot *City of Cleveland* op de Detroit en Milwaukee route geplaatst zijnde, zullen er na dezen dagelijks twee booten van Milwaukee op Grand Haven varen, en de eene boot geregeld des namiddags ten vier ure en de andere des namiddags ten tien ure van Milwaukee afvaren, en in onmiddelijke verbinding staan met de treinen op den Detroit en Milwaukee spoorweg Treinen op weg naar het Oosten, te Milwaukee aankomen, zullen overvloedig tijd hebben voor het avondeten, en een paar uren om te rusten, voor op de boot naar Grand Haven te gaan. Met deze booten wordt de overtogt in den tijd van zes of acht uren gedaan.—*Milwaukee Sentinel.*

GELIJK ALTIJD.—Een telegrafisch berigt uit Washington bevat het volgende artikel:

"De heer Wiggin, die door den Senaat als grens Commissaris, [boundary commissioner] verworpen werd, heeft eene aanstelling gekregen als Buitengewoon Agent van het schatkist Departement voor Nieuw Engeland.

Natuurlijk. Als het volk eenen Senator of Volksvertegenwoordiger laakt of weigert hem te herkiezen, zorgt Mr. BUCHANAN voor hem, en als de Senaat eenen van deszelfs benoemden verwerpt, bekleedt hij hem met een ander ambt.—*M. Sentinel.*

IN HAAST GETROUWD, VEELAL BEROUWD.—De personen, die onlangs te Cincinnati huwden, na eene kennismaking van vier uren in den spoorwagen, kregen woorden, terwijl zij op de *Martha Putnam* naa St. Louis voeren, en scheidden. De dame keerde op dezelfde boot naar St. Louis terug.

Onze Mississippi vallei is bestemd om de tuin der wereld te worden; doch een doodelijke last voor hare bevolking is de smetstof in den dampkring, die door het gansche dal galziekten voortbrengt. Kon er een duchtig tegengift gevonden worden voor de kwade dampen, die uit hare moerassen uitwasemen, dan is het onmogelijk de gevolgen voor onze welvaart te hoog te schatten. Wij wenschen onze medeburgers en medelijders rondom ons geluk, bij de aankondiging, zoo gewigtig als zij is, dat dr. J. C. AYER, de beroemde genees- en scheikundige van het Oosten, juist zulk een tegengift heeft uitgevonden—zijn "*Ague Cure,*" hetwelk wordt afgegeven voor eenen prijs, die niemand van deszelfs weldaden kan uitsluiten, en gezegd wordt koude en heete koorts en dergelijke ziekten, gewisselijk te genezen — *Family Visitor, Memphis.*

OMWENTELINGSGEZINDE GEVOELENS IN ITALIE.— Het wordt thans eene gewoonte gebruik te maken van elke volksbijeenkomst van eenig belang, om politieke biljetten te verspreiden. In de opera en de schouwburgen kan men dikwijls eene wolk dezer fladderende bodes over de hoofden der toeschouwers zien losbarsten. Het volgende is een afschrift van een dergelijk geschrift, dat in den Pergolo schouwberg, te Florence, verspreid werd:

Wie berooft Italie van dien heiligsten schat van elke natie—de onafhankelijkheid?—Oostenrijk.

Wie zit op den nek van Toscane, dat ook een gewest van Italie is, maakt alle goed onmogelijk, en moedigt alle kwaad aan?—Oostenrijk.

Wie heeft ons van onze grondwettige vrijheid beroofd, die met zoo vele inspanning verkregen was, ons te gelijker tijd verwijtende, dat wij niet genoeg gevorderd zijn voor de vrijheid?—Oostenrijk.

Wie wenscht dat wij eeuwig slaven zullen zijn, ons zelfs het regt ontzeggende om te weenen?— Oostenrijk, Oostenrijk, en altijd Oostenrijk!

Toscaners! Het uur is gekomen, in hetwelk deze oude tiranny voor hare gruweldaden zal moeten boeten, en Italie van vreemde tirannen zal gezuiverd worden. Het uur is nabij, waarin wij weder eene vrije en onafhankelijke natie zullen zijn.

In dit gewigtig uur hebben wij moed noodig, zelfopoffering, eenheid en vastheid van eenheid. Laat onze kreet eenstemmig zijn: "Oorlog aan Oostenrijk!" Laat ons dien oorlog niet ondersteunen met ijdele woorden, maar met krachtige daden. Wie ook dezelven tracht te weerstaan of te verhinderen, hij moge voor altijd verloochend worden, want in gewigtige oogenblikken gelijk deze, is hij, die niet voor ons is, tegen ons.

Met Gods hulp, en het woord eens getrouwen konings, zullen regt en geregtigheid zegevieren.

Hebt dus moed, standvastigheid en tucht. Het uur der verlossing zal ons niet onvoorbereid vinden; en ongehinderd door de ellendelingen, die mogten wenschen ons tegen te houden, zullen wij de kreet opheffen: "Oorlog aan Oostenrijk!" — *Viva l'Italia.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 5 April. Wij hebben vernomen, dat de heeren E. APPLETON & Co toebereidselen maken tot het bouwen van eenen machine winkel voor de Sheboygan en Mississippi spoorweg compagnie. De winkel zal voorzien worden van al de noodzakelijke machinerie voor het vervaardigen van spoorwegens, en zal, als hij gereed is, $10.000 kosten. Hij zal geplaatst worden nabij het locomotief huis, aan de zuidzijde der rivier, op den grond der compagnie. Het is het voornemen der compagnie al de wagens te maken, die verder nog voor den gezegden weg noodig zijn, hunne eigene reparatie te doen, enz. Wij kunnen deze en alle andere dergelijke ondernemingen niet genoeg de goede wenschen onzes volks aanbevelen.—*Lake Shore Advocate.*

BUFFALO, 24 Maart. (WORKER) Er is eergisteren, voor het opperegtshof, onder voorzitterschap van regter *Martin*, een belangrijk geval verhandeld. Het is aldus met de zaak gelegen:

In den zomer van 1856 kwam Joseph Guild bij Josiah Trowbridge en zeide hem, dat hij zeer goede zaken kon doen, als hij $ 500 of $ 1000 baar geld had, en dat hij geneigd was, hem, Trowbridge, de helft der winst te geven, als hij hem het geld voorschoot. Dit geschiedde. Van tijd tot tijd betaalde Guild aan Trowbridge kleine sommen, die twee à drie percent beliepen, als winst; en Trowbridge schoot hem meer geld voor, tot dat de gansche som $ 2,500 bedroeg. Om securiteit te hebben, liet zich Trowbridge eene hypotheek en eenen schuldbrief tegen 7 percent in het jaar, voor deze som geven, doch onder die mondelinge voorwaarde, dat hij gelijk vroeger van Guild de helft der winst zou hebben. Op deze overeenkomst deed Guild twee betalingen, eene van $100 en eene van $110. Later weigerde hij, de hypotheek te betalen, onder het voorwendsel, dat Trowbridge woeker had bedreven. Trowbridge klaagde hem aan, en bragt ter zijne regtvaardiging bij, dat hij een compagnon van Guild was geworden en derhalve regt had op zijn aandeel aan de winst. Doch het geregtshof besliste, dat Trowbridge niet als compagnon kon beschouwd worden, daar hij zijn geld door eene hypotheek tegen verlies verzekerd had en hij een compagnieschap het kapitaal van elken compagnon aan het verlies moest bloot stellen. Trowbridge verloor [illegible] zijne $2,500 — *Dem.* [illegible]

WASHINGTON, 24 Maart. [illegible] Volgens [illegible] zijn in het jaar 1858 [illegible] New York verhuisd 12,4?? personen. In ?? [illegible] pen; naar de Vereenigde Staten in het algemeen 28,127. In het jaar 1857 bedroeg het getal 49,870, en in 1857 85,688. Binnen de laatste tien jaren zijn uit Groot Brittanje en Ierland 2,756,000, uit Duitschland 1,200,000 en uit Frankrijk niet geheel 200,000 personen verhuisd. In het jaar 1857, toen Engeland 212,000 en Duitschland 110,000 landverhuizers telde, had Frankrijk er slechts 18,000, waaronder 8 of 9000 Algiersche. In de laatste tien jaren wendde zich de helft der Fransche landverhuizers naar Algiers en niet meer dan 100,000 naar de nieuwe wereld.

CINCINNATI, 29 Maart. De stoomboot *Nat. Holmes*, op reis van Pittsburgh naar St. Louis, met 150 passagiers, meest landverhuizers naar Pike's Peak, stiet verleden nacht, tegenover Aurora, Indiana, tegen den *David Gibson*, die van New Orleans naar Cincinnati voer, met eene lading suiker en stroop. Beiden zonken. Men denkt dat er van de *Nat. Holmes* vijftien of twintig zijn omgekomen.

Een ander berigt zegt, dat er slechts bij de honderd gered zijn. De *David Gibson* had slechts weinig passagiers, die waarschijnlijk gezamentlijk gered zijn; twee of drie lieden van de bemanning werden vermist.

Later berigt.—Op de *David Gibson* zijn geene menschenlevens verloren gegaan. De *Nat. Holmes* had 86 passagiers aan boord, waarvan 43 zijn omgekomen. De geredden verloren al hunne kleederen, en ongeveer $15.000 in geld. Het gansche verlies is ongeveer $300,000— verzekerd voor $175,000.

NEW YORK, 30 Maart. Verleden nacht voeren op de Noord Rivier, bij Hastings, eene der stoombooten van Albany en de sloep *Stephen Raymond* tegen elkander. De laatste zonk oogenblikkelijk, en nam de gansche bemanning mede, bestaande uit drie man, die verdronken.

— Heden morgen liepen alhier binnen het stoomschip de *Persia*, dat den 19den, en de *Kangaroo*, dat den 16den dezer Liverpool verliet.

De laatste berigten uit Europa zijn hoofdzakelijk als volgt:

Lord Cowley's zending wordt als mislukt beschouwd, en men meende dat er weinig hoop op het behoud van den vrede was. De Parijsche correspondenten spreken van het voortzetten van krijgstoerustingen. De *Moniteur* klaagt in een ander officieel artikel over de houding der Duitsche Staten, beweert dat zij door onwaardige beweegredenen bestuurd worden, en herhaalt dat des Keizers bedoelingen vredelievend zijn, en zijne doelen het welzijn van Italie beoogen.

De houding der Oostenrijksche en Sardinische bladen is bij uitstek dreigend.

Oostenrijk zet zijne wapeningen met kracht voort.

Er loopt een gerucht, dat er een geheim verdrag bestaat tusschen den Koning van Sardinie en Napoleon. De laatste waarborgt aanvallende en verdedigende hulp tegen Oostenrijk, en veiligheid voor Sardinie door veroveringen in Lombardije, op die voorwaarde, dat Savoye en Nice aan Frankrijk worden afgestaan.

Men verzekerde, dat het Sardinische gouvernement bij keizer Napoleon aanzoek had gedaan om 75,000 man hulptroepen. De in Piemont reeds onder de wapenen staande troepen bedragen 42,000 man en de nieuwe ligtingen en reserves werden berekend het geheel op 87,000 te zullen brengen.

Men zegt dat te Parijs eene bestelling is aangekomen van het Sardinische gouvernement van 40,000 revolvers, te betalen uit de nieuwe leening. Men zegt ook dat de in Frankrijk gedane bestellingen van 50,000 paar schoenen en soldaten overjassen of kapotten, voor het Sardinische leger, op $50,000 zijn geschat.

Er werd gezegd, dat de Oostenrijkers hebben begonnen aanstalten te geven, om de Brug Buffalora, over de Ticino, te laten springen.

De Weener correspondent van de *Times* zegt, dat Oostenrijk sterk op zijne hoede is en zoo vele krijgstoerustingen maakt, omdat hij geen vertrouwen stelt in de vredelievende uitdrukkingen van keizer Napoleon. Men hield het voor zeker, dat er voor het einde van Maart in midden Italie eene uitbarsting zou plaats hebben.

Men zeide, dat, overeenkomstig de wenschen van den Paus, de Fransche troepen nog langer in Rome zouden blijven.

Een Amerikaansche heer, die eene dreigende tijding van huis had ontvangen, heeft zich in eenen lavastroom van den Vesuvius geworpen. Het ligchaam was oogenblikkelijk verteerd.

CLEVELAND, 29 Maart. De schroefstoomboot *Lady of the Lake*, kapitein Sisson, voer Vrijdag avond van hier naar Dunkirk, met 1,600 barrels meel, 50 barrels highwines, 100 barrels spek, 300 zakken tarwe, 100 tiercen hammen, en verscheidene barrels eijeren, zaad, enz.

Op hare reis het meer af kwam er een storm op, en de schroefstoomboot liep te Fairport binnen, om hout en schuilplaats voor den storm. Zaturdag namiddag, tusschen een en twee uren, verliet zij Fairport en vervolgde hare reis.—Toen zij ongeveer eene halve mijl van de pier af was, sprong plotseling de ketel, rukte het gansche achterste gedeelte der boot weg en deed haar spoedig vol loopen. Na tot op eenigen afstand van het punt des ongeluks te zijn gedreven, zonk zij, in ongeveer zeventien voet water.

De gewone bemanning der boot bedraagt ongeveer dertien man. Van dezen werden er zes met de stukken der boot naar boven geworpen. Een der dekarbeiders werd terstond gedood, waarschijnlijk door een stuk van den ketel, dat door zijn hoofd werd geslagen. Zijn lijk werd gisteren morgen door den schroefstoomboot *Vermont* te Cleveland gebragt. Hij laat in deze stad eene vrouw na.

De kok wordt vermist en verondersteld bij de uitbarsting te zijn omgekomen, en onder de overblijfselen van de boot gezonken te zijn. Hij heeft eene vrouw en vier kinderen in deze stad.

De eerste machinist werd in de lucht, omhoog geslingerd, en viel met eenen zwaren slag in het water. Hij werd door een der booten opgevischt, nadat hij zich, weder boven komende, aan een stuk van het wrak te hebben vast gehouden. Hij is niet ernstig bezeerd.

De drager werd ook omhoog geworpen, doch niet van aanbelang bezeerd.

De tweede machinist brak zijn been, bezeerde de knie, en werd ook deerlijk geschroeid.

Een stoker werd erg geschroeid en viel ook zijner schouders [illegible].

"Men denkt dat het grootste gedeelte der lading zal gered worden."

(*Voor de Nieuwsbode.*)

Slavenhandel van het Zuiden.

[illegible]

bosch—ja somtijds in de holen van leeuwen, en panters waar zij worden aangevallen door eenen vijand, die hun geene genade geeft;—alzoo worden geheele landstreken ontvolkt, en geheele natiën verdelgd.

Het getal slaven, hetwelk door Engelsche schepen, die op slavenschepen jagt maakten, in het jaar 182[illegible] op vrije voeten werd gesteld, bedroeg niet minder dan tien duizend. O! welk eene blijdschap heerschte daar niet als er eene scheepslading aan wal gezet werd! De vrienden waren zeer verblijd, toen zij terug gebragt werden, die zij nimmer dachten weder te zien.

"Amerika is voor hun het land, van welks oevers
De reiziger nimmer weder keert."

Van eenen oogenluige heb ik hooren zeggen, dat als een schip, hetwelk slaven vervoert, gaat ontdekt te worden door een sclup, hetwelk er jagt op maakt, men dan de gevangenen aan eene keten bindt, en in de diepte laten zinken, om alloos een geheim te blijven.

Men zie hoe zij vervoerd worden. Somtijds worden er duizend, ja tot twee duizend in het enge ruim van een bedompt schip, zoo digt aan elkander geplaatst, dat zij geene ruimte hebben om neder te liggen, en als eene ziekte onder hen uitbreekt, deze in zulk eene mate heerscht, dat het schip in eenige dagen uitsterft.

Ik herinner mij van zulk een geval gelezen te hebben. Een slavensclup lag bewegeloos op den boezem van den stillen oceaan, van allen wind verstoken, de anders woeste baren waren als in eenen diepen slaap, en eene felle hitte brandde op het dek. De zon scheen met zijnen helderen glans op de oppervlakte van den stillen oceaan, en de hitte was zoo groot, dat de andere wellijke visschen het aan de oppervlakte niet konden uithouden, maar verkoeling in de diepte zochten. Zes lange dagen duurde deze stilte. Geene golven sloegen tegen het voor, of achterste gedeelte van het schip; het scheepsvolk zag verlangend rond naar den vogel, die den naderenden storm aankondigd, maar de vogel kwam niet; de storm verhief zich niet. Het scheepsvolk werd ongeduldig in zijn lot; sommigen vloekten en tierden; maar dat hielp niet, de hitte ward dag op dag heeter—zij konden het niet langer uitstaan.

Zes honderd ongelukkige negers bevonden zich in het enge ruim van het ongelukkige schip. Daar stonden zij, oud en jong, vloekende op die hen weggevoerd hadden, uit het land hunner geboorte, en van de vele vrienden, die zij hadden moeten verlaten.

De pest brak onder hen uit; de koorts brandde in hen, hunne harten klopten, hunne pols sloeg vreeselijk hard; hunne oogen waren bloed rood en verblind door tranen en slapeloosheid; in eenen enkelen nacht stierf de helft der negers. Toen het slaperige scheepsvolk het ruim opende, steeg de akelige stank van dood en pest naar het dek omhoog, en deelde zijne doodelijke smetstof aan het scheepsvolk mede. Nu bezweken de bemanning en de gevangenen een voor een,—de verdrukker en de slaaf;—de blanke roover en de geroofde Afrikaan. Het werk der pest ging voort; niet een ontkwam er, behalve een oude neger. Hij klom uit het ruim van het schip op het dek, hoewel zijne handen gebonden waren, en toen hij hen zag liggen, die hem gebonden hadden, zweefde er een glimlach over zijn gelaat. Hij ging trotsch langs het dek; hij verheugde zich als hij er aan dacht, dat zijne vijanden feleur gesteld waren; hij had geene vrees meer voor zweep en boeijen; tijrannen waren voor hem gevallen: hij was meester van alles rondom hem. Die oude neger kende het Evangelie niet; hij had nog niet geleerd, zijnen vijanden te vergeven, die hem misdaad hadden; neen, wraakzucht heerschte in zijn binnenste. Hij was thans weder vrij; zijne vrijheid achtte hij meer waard, dan het licht des hemels; hij hief zijne geboeide handen omhoog, en bad tot den God der negers, dat, als de wind begon te waaijen, het schip niet gedreven mogt worden naar het land waar Christenen wonen.

De wind begon zich te verheffen; een onweder barstte over hem los; hij vreesde niet; de golven verhieven zich, maar het verblijdde hem, dat de woeste zee zijnen geest in veiligheid zoude stellen. Hij was niet meer een slaaf; zijne verdrukkers lagen dood aan zijne voeten. Zijn gezang werd verdoofd door het geloei van den storm, en het woest geb[illegible] des onweders; het schip ging te gronde onder deszelfs vol'en last van golven, in het gezigt van een ander slavenschip, aan de kust van Senegambia.

Men zie nu op de wijze, waarop zij verkocht worden:

Er zijn gebouwen, waar zij worden vetgemest, om in waarde te vermeerderen; dan worden zij op eenen koopdag publiek verkocht; mannen worden, onverbiddelijk onder luid gejammer, van hunne vrouwen en kinderen gescheiden; en die onsterfelijke zielen eenmaal vrijgekocht met het dierbaar bloed van den zoon van God, toen de rotsen beefden en de steenrotsen scheurden en de graven geopend werden, kunnen nu verkocht of ontgezet worden, naar het goeddunken van den verkooper. En wat onderscheidt den Afrikaan van ons? Niets dan de huid, waarmede hij bedekt is. En dit alles geschiedt onder de liefelijke sterren en strepen van het eenmaal vrije land. En zouden wij zoo onmenschelijk kunnen zijn van eenen armen slaaf af te wijzen, die ons smeekte om een stuk droog brood, of eenen dronk water, of een nachtverblijf, hoewel de wet ons zulks verbiedt en de overtreder zwaar gestraft wordt? En zou iedereen, die eenig medelijden heeft, zich niet bedenken om die wet na te volgen, en een arm schepsel af te wijzen? En welke zijn de gevolgen niet der slavernij? Moord doodslagen en gevangenneming. Zagen wij eenen korten tijd geleden nog niet, hoe de Missouri bandieten de vreedzame nederzetters in Kansas op eene gruwelijke wijze mishandeld en sommigen wreedaardig vermoord, en het land met bloed besmet, er met gruwelen vervuld hebben? En nu Nederlanders! Zijn wij naar Amerika gekomen, om van eene dwingelandij ontslagen te zijn, en in een vrij land te wonen?—Laat ons het dan toonen met onze daden.

Town Holland, Mich.

P. DAANE.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN,

Te Sheboygan.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Maart 1859.		Fahrenheit.
Dingsdag	29	34
Woensdag	30	34
Donderdag	31	37½

April 1859.		Fahrenheit.
Vrijdag	1	34
Zaturdag	2	33
ZONDAG	3	30
Maandag	4	32

DES MIDDAGS TEN 2 UUR.

Maart 1859.		Fahrenheit.
Dingsdag	29	42
Woensdag	30	[illegible]
Donderdag	31	43½

April 1859.		Fahrenheit.
Vrijdag	1	[illegible]
Zaturdag	2	[illegible]
ZONDAG	3	[illegible]
Maandag	4	[illegible]

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Maart 1859.		Fahrenheit.
Dingsdag	29	[illegible]
Woensdag	30	[illegible]
Donderdag	31	[illegible]

April 1859.		Fahrenheit.
Vrijdag	1	[illegible]
Zaturdag	2	[illegible]
ZONDAG	3	[illegible]
Maandag	4	[illegible]

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BAGOT & SPRANGERS.

SHEBOYGAN, WIS., den 6den Maart 1859.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 1.20	@ 1.37
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0.90	@ 1.10
Rogge,	„ „	– 0.75	@ 0 80
Gerst	„ „	– 0.60	@ 0.75
Haver	„ „	– 0.40	@ 0.45
Ind. Koren,	„ „	– 0.50	@ 0.60
„ „ in Aren,	„ „	– 0.22	@ 0.52
Witte Boonen,	„ „	– 0.60	@ 0.75
Erwten,	„ „	– 0.55	@ 0.63
Aardappelen,	„ „	– 0.40	@ 0.42
Gras Zaad,	„ „	– 1.25	@ 1.50
Drooge Appels	„ „	– 2.75	@ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 0.00	@ 0.00
Spek [mess]	„ „	– 0.00	@ 0.00
Zout,	„ „	– 0.00	@ 2.00
Wit Visch,	„ „	– 2.50	@ 0.00
Winter Tarwe meel,	„ „	– 7.00	@ 7.50
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 6.00	@ 6.50
„ super fijn,	„ „	– 2.50	@ 3.00
Roggemeel,	„ „	– 5.60	@ 5.75
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 0.00	@ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.00	@ 1.25
Vleesch	„ „	– 4.00	@ 4.50
Spek	„ „	– 4.00	@ 5.00
Boter		– 0.10,	@ 0.12
„ versch	℔ lbs.	– 0.10	@ 0.12
Geslagte Varkens,	„ „	– 5.50	@ 6.00
Hammen,	„ „	– 0.08	@ 0.09
Eijeren	per dozijn	– 0.07	@ 0.08
Timmerhout	„ M	– 6.00	@ 10.00
Shingles	„ „	– 1.25	@ 1.50
Hooi	„ ton	– 7.50	@ .900
Hout,	„ cord	– 1.25	@ 0.00

Advertentien.

*** Heden beviel mijne geliefde huisvrouw TANNETJE BOUWMAN van twee welgeschapene kinderen, een van het mannelijke en een van het vrouwelijke geslagt. Moeder en kinderen zijn naar omstandigheden redelijk wel,

Roxbury, Mass., 22 Maart 1859.

WILLEM JANSEN.

Eén heugelijke familiedag!

Op den 23 Maart l.l. vierden te Roxbury in Massachusetts, MARINUS PLOHIJ, en CORNELIA SMALLEGANGE hunne zilveren bruiloft; en op denzelfden dag werden in den echt vereenigd HECTOR JANSEN met JACOMINA JOSINA PLOHIJ en JAN JANUS KAPELLE met ELIZABETH JANSEN. Geen wonder dat die dag voor onze landgenooten te dier stede een vreugdedag was.

A. VAN DER MAAS.

SCHURZ & PAINE.

Meesters in de regten.

KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,

Oost water Straat, Milwaukee, wis.

CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 469t

TE KOOP,

door vertrek naar elders, eene schoon gelegene boerderij, groot 50 acres, in haar geheel of, des verkiezende, in perceelen, en op zeer aannemelijke voorwaarden. Er staat een goed huis en een goede stal op, en alles is omheind. Deze boerderij is gelegen in de Hollandsche volkplanting [settlement], 13 mijlen ten Zuiden van Chicago. Iemand, dezelve willende koopen, wordt verzocht zulks spoedig te doen, omdat mijn vertrek op handen is.

Men adressere zich aan

THOS BUCKNELL

Hope P. O., Cook Co., Ills.

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Groceries, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE.

April 13 tf Sheboygan, Wis.

Bille Williams,

ADVOCAAT

en

PROCUREUR,

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN, WISCONSIN.

den 21sten Junij 1858. 437tf.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN,

LEVER ONGESTELDHEID,

ALLERLEI ZWAKHEID!

KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze vreeselijke vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene oorzaak of een gevolg van bijna alle andere ziekten, en, in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voordurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigde aan op hol-[illegible] [illegible].

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en aanvallen,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verslonderde spijsvertering,—waaronder begrepen zijn ongeregeldheden der gal en ongeregeldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid, zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen alle bewijzen worden vooruit te spruiten uit den zinkelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke regeling dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een (uiterst) prikkelend middel, geschikt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

In het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest;—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die tijdperken, zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden van de misselijkheid en herstelling van de kracht, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken, van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van de ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al denken, of zij aan de sekse eigen zijn of niet, welke uit zwakheid van eenig bijzonder organ, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeien. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan toovrij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch, zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreid ne, wekt het de levens kracht tot eene geregelde werking op, en, terwijl het de natuur in staat stelt om de de oorzaak weg te nemen, rooit het grondig de uitwerkselen der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nog ons verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch —Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namaakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co.

eenige eigenaars,

Pittsburgh, Pa.

Is te bekomen bij:

SCHRAGE & Co., SHEBOYGAN, WIS.

J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. POST, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

HEETE & KOUDE KOORTS,

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op, de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de inwendigen en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stuf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestel te weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseeren met de lever, en falen ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deele te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de huiverigheid. Doch dit mislukt. Dan volgt de koorts in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van HEETE EN KOUDE KOORTS. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, geneest het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bijtijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond of schoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke ontsteeking en der milt, vrijster ziekte, koliek, verlamming en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "KOORTSMIDDEL" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijs er aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men acclimatisering noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "KOORTSMIDDEL" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.

BEREID DOOR

DR. J. C. AYER EN CO.

LOWELL MASS.

PRIJS EEN DOLLAR DE FLESCH.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruikt wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aambijen;
Voor Blerziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed zoodat de lastigste innemers ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts de doos: zes dozen: $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven voor niet almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven; ook met volledige beschrijvingen der boven genoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginsellooze kooplieden niet andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt Ayer's middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben

Bereid door

Dr. J. C. Ayer & Co.,

LOWELL, Masr

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij

W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth,
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kasch & Steavens, Greenbush.
J. Hankelman Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,

Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

PLEISTER,

200 BARRELS,

TE KOOP.

OP TIJD!

427 tf. A. P. LYMAN.

GROOTE TOELOOP.

"Vriend, waar gaat gij naar toe?"

"NAAR

A. P. LYMAN'S

Ik heb heden $10 geleend, tegen vijf percent in de maand, en die ga ik daar uitgeven voor eenigen zijner goedkoope goederen; hij verkoopt tegen INKOOPSPRIJS VOOR CONTANT, EN NIET ANDERS DAN CONTANT GELD. Lyman borgde mij altijd als ik geen geld had, en nu wil ik bij hem tot de laatste cent uitgeven die ik heb.—Ik weet dat ik wel wat van mijne oude schuld behoorde af te doen, maar dat doe ik niet: hij zal alles hebben."

SAM.

Sheboygan 12 April, 1858. 427 tf.

Extract van Koffij,

VAN

F. FELIX & ZOON

TE PITTSBURGH, Pa.

Onze geachte Landgenooten maken wij bijzond opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stoop-Koffij*, met roem bekend.

Door dezelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.

Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.

Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.

333 tf. F. FELIX & ZOON.

Jos. Baker & Co.

hebben altijd voor handen eene uitgezochte partij paarden, die ten hoogste geschikt zijn voor werk- of voor plezier-paarden. Zij bieden dezelven tegen zeer lage prijzen **te koop aan en noodigen hunne hollandsche vrienden uit, hunnen** voorraad te komen bezien.

Sheboygan, den 21sten Julij 1858. 437tf.

NIEUWE GOEDEREN.

Op heden bekomen

BIJ

A. P. LYMAN,

27 October 1858. 455

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne [illegible] in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, 23 Maart, 1858. [illegible]

D. M. HANSCOM,

KRUIDENIERSWAREN,

en

Mondbehoeften,

in het groot en klein.

De eerste deur naast de Bank of Sheboygan,

in

PENNSYLVANIA AVENUE,

SHEBOYGAN, WISCONSIN

G. P. H. Zahn. Henry Hospers.

ZAHN en HOSPERS,

Zijn gereed om te koopen, verkoopen of informatie te geven, met betrekking tot loten, farms, prairie- en bosch landen in Central Iowa en bijzonder in de omstreken van Pella.—Als ook tot het huren en verhuren van farms en huizen in de Hollandsche Kolonie Pella en in het algemeen in Marion County, Iowa.

Bijzondere aandacht zal gegeven worden aan het invorderen van gelden, het betalen van Belastingen, het afdoen van Hypotheken, het narien van bewijzen van eigendom, het afleisteren van voogdenschappen, het beheeren van nalatenschappen, het aanvragen en veranderen van wegen, het opmaken van stukken van Notarielen aard, zoo wel voor de Vereenigde Staten als Nederland enz. enz.

PELLA, [illegible]

den 29den Junij 1858. 438tf.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS,

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar

de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa,

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

het betalen van

BELASTINGEN, enz.

Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS,

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozauken op zich.

WIJ STAAN IN BETREKKING MET:

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John O. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.

Kantoor over de Bank of Sheboygan.

Sheboygan, 5 April, 1858. 426tf.

gemaakt hebt, zult regtvaardigen. Zijt gij bruikbaar, behendig en vlijtig, dan zult gij niet alleen goed betaald worden, maar ik geloof u ook te kunnen beloven, dat gij na de terugkomst weder eene geschikte plaats door mij verkrijgen zult. Zijt gij daarentegen noch regtschapen, noch ijverig in uwe dienst, dan zijn wij gescheiden lieden—en bij de eerste ontrouw, die ik ontdek, moet gij u laten welgevallen, oogenblikkelijk van mij uw afscheid te zullen krijgen. Zijt gij met deze voorwaarden tevreden, dan kunt gij mij begeleiden."

"Ik neem die aan en ben er u dankbaar voor, mijnheer," antwoordde Adolph met van vreugde schitterende blikken. "Geloof mij mijnheer, uw vertrouwen zal niet beschaamd gemaakt worden en nooit zult gij over mijne trouw, mijne regtschapenheid en mijnen ijver te klagen hebben. Dat beloof ik u, mijnheer, en de alwetende God, die in mijn hart ziet, zij mijn getuige, dat ik het eerlijk en regtschapen meen."

"Des te beter voor ons beiden," antwoordde de kapitein vriendelijk. "Het zal mij verheugen, als noch gij noch ik berouw over dit uur zal hebben. Kom—of als gij nog het een of ander te bestellen hebt, doe het dan terstond, en volg mij dan op de "Fortuna," kapitein Renger." Maar ik kan u niet meer tijd dan een half uur toestaan."

"Dat heb ik niet noodig, mijnheer," antwoordde Adolph. "Ik heb slechts eenen brief aan mijne moeder te schrijven, hetgeen ik even goed aan boord van uw schip kan doen."

"Welnu, des te beter; kom dan," sprak de kapitein en stapte met zijnen begeleider vooruit. Adolph volgde hem met een vrolijk, vol dankbaarheid hart op den voet, en regende zijn goed geluk, dat hem zoo boven hoop, als uit den hemel gevallen, [illegible]

ne verzorging had doen vinden, die hij, bij zijne tegenwoordige omstandigheden, in zijne stoutste droomen niet had gewaagd te hopen.

Op de *Fortuna*, eenen grooten, fraaijen driemaster, aangekomen, werd Adolph op bevel des kapiteins in de hut gebragt, die hij gedurende zijn oponthoud op het schip bewonen zou. Zijne eerste beweging, toen hij zich alleen bevond, was op de knieën neder te zinken, en met gebed en tranen God te danken, die hem zoo vaderlijk geleid had. Zonder dat Adolph het wist, luisterde kapitein Renger daar buiten, en keek door een raampje in de kajuit. Toen hij zijnen nieuwen schrijver zag, hoe deze hart en hand tot God verhief, knikte hij tevreden met het hoofd en verwijderde zich zachtjes.

"Goed," mompelde hij. "Het schijnt dat ik daar eenen goeden vond heb gedaan. Een vroom hart, dat in zijn eenzaam kamertje tot God bidt, kan niet wel booze gedachten en oogmerken koesteren.

Adolph intusschen nadat hij zijn gebed geeindigd had, zocht papier, inkt en pennen, en zette zich neder, om aan zijne moeder te schrijven. "Dierbaarste, beste moeder," schreef hij, "uw zegen op mijn arm, gebukt hoofd nedergelegd, heeft reeds heerlijke vruchten gedragen. Kapitein Renger van de *Fortuna*, naar allen schijn een braaf en goed man, heeft mij vertrouwen geschonken en mij als scheepsschrijver in zijne dienst genomen. Voor God en mijn geweten heb ik het vaste besluit genomen, dit vertrouwen naar mijne beste krachten te regtvaardigen. Morgen gaat ons schip onder zeil naar de kust van Peru, en zal misschien eerst over een jaar terug keeren. God behoede u en Emma gedurende dien tijd. Onttrek mij uwe liefde niet, dierbare moeder, en bid somwijlen, als gij uwe gedachten tot God verheft, ook [illegible]

ik u beloof, nooit weder reden tot eene klagt te geven. Erbarm u mijner, mijnheer Freising! Gij weet het, als men verneemt, dat gij mij uit uwe zaak hebt weggejaagd, neemt mij elders zeker niemand anders meer aan."

"Dat weet ik, maar ook gij hebt het geweten, toen gij uwe slechte en ligtzinnige streken uitvoerdet," antwoordde de heer Freising scherp. "Wilt gij loochenen, dat ik u ontelbare malen gewaarschuwd heb, en dat gij mij even zoo dikwijls beloofd hebt, u te zullen verbeteren?"

"Ik loochen dat niet, neen!" hernam Adolph. "Maar ditmaal zijn mijne beloften opregter, dan vroeger—dit zweer ik u."

"Wie zich zoo ver heeft te buiten gegaan, als gij, kan niet weder op vertrouwen aanspraak maken," antwoordde de heer Freising, niet in het minst door Adolphs verzekering geroerd. "Ik heb u allerhande ligtzinnigheid en nalatigheid vergeven; ik heb gemeend, dat de misslagen, die gij begingt, op rekening uwer jeugd waren te zetten en daarom toegevendheid verdienden—maar sedert ik bevonden heb dat gij mijn vertrouwen zoo ver koudet misbruiken, om u toevertrouwde gelden in slecht gezelschap te verkwisten, kunt gij op geene toegevendheid, op geen medelijden, op geen geloof, meer bij mij rekenen. Gij hebt wel—ik weet door welke hulp—uw ontvreemde som weder vergoed, maar ik zie daar niets in, wat mij eene betere meening van u zou kunnen inboezemen. Wij beiden hebben niets meer met elkander te maken! Een mensch, die zijne moeder ligtzinnig in het verderf kan storten, kan onmogelijk hopen, vertrouwen bij vreemdelingen te vinden. Dit is mijn laatste woord — verwijder u."

Adolph stond als vernietigd. "Gij hebt gelijk, mijnheer," stamelde hij bleek en sidderend, "ik zal zelfs geene [illegible]

poging tot zijne verontschuldiging te wagen. Gij hebt gelijk, en ik buig mij onder het vonnis, dat gij over mij uitspreekt. Vaarwel, mijnheer Freising!"

Hij ging en de barsche man riep hem niet terug. Neerslagtig sloop hij door de straten, kocht zich, toen hij honger kreeg, bij eenen bakker een broodje, en verliet de stad, om buiten in het open veld zijnen maaltijd te houden. In de nabijheid der haven zocht hij zich een beschaduwd afgezonderd plaatsje op, zette zich op eene bank en gaf aan zijne gedachten den vrijen loop, die natuurlijk van eenen niet zeer opgeruimden aard konden zijn.

Door den heer Freising afgewezen, dat zag hij beginnen. Een ander koopman te Hamburg nam hem zeker niet bij zich op, daar hij geene aanbevelende getuigschriften vertoonen kon, en even min kon hij hopen, in eene andere stad beter geluk te zullen vinden. Om zijn leven te onderhouden, bleef hem bijna niets anders over, dan werk te zoeken, en zich als lastdrager of zoo iets bij den een of anderen [illegible] te verhuren. [illegible] tegen zoodanige bezigheid [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Mengelwerk.

Eene negerjagt.

(*Vervolg.*)

De noodige maatregelen werden toen genomen—schildwachten werden uitgezet op elke plek, die de minste kans op ontkomen aanbood. Er werd eene geregelde manier van krijgsdienst ingevoerd. De wachten werden op vastgestelde tijden afgelost, en gedurende den nacht kon men de buitenposten elkander hooren toeroepen, zoo pligtmatig als in een legerkamp.

De Caballeros rigtten zich geheel op hun gemak in. Er werden tenten van de plantagien gebragt, een vliegend kamp werd nabij die plaats opgeslagen, en men wachtte naar den afloop der blokkering.

De dagen of uren van derzelver duur werden vooruit berekend. Doch uur op uur, dag op dag ging voorbij, en toch huilden de bloedhonden niet—gelijk zij zeker doen, als zij dooden ruiken. Elken morgen kwamen zij aan de spleet, langs welke het spoor in de diepte liep, en hunne neuzen hoog in de lucht opheffende, blaften zij met dezelfde onverflaauwde woede. Dag op dag zag men gedurende eenige uren eene dunne rookzuil dwarrelend van den top des plats naar den blaauwen hemel opstijgen, en de zaak begon een zeer geheimzinnig aanzien te krijgen. Eene gansche week, tien dagen, veertien dagen gingen voorbij en nog blaften de honden gelijk gewoonlijk, nog zag men die rookzuil naar den hemel dwarrelen. Het was alles zeer wel, dat de Caballeros hunne verrekijkers naar de naakte rots rigtten; zij kon er niets zien, niets begrijpen.

"Madre de Dios! Waar zou'en die zwarte schelmen daarboven het leven toch van houden?"

Eindelijk bood een der negerslaven zich als spion aan, en gaf zijnen meester den raad, om, voor den schijn, het beleg op te breken, tot hij terug kwam.

Dit aanbod werd aangenomen; het beleg werd opgebroken. Slechts weinige schildwachten werden, zorgvuldig verborgen, achtergelaten, ten einde den spion buiten gelegenheid te stellen, om een dubbele verrader te worden. Doch de kerel wist maar al te wel, dat er weinig van de Marronen te halen was, en veel van Don Gomez de Mier.

Toen hij na verloop van vijf dagen gezond en wel van zijne gevaarlijke onderneming terugkwam, had hij eene vreemde geschiedenis te vertellen. Hij was in de diepte nedergedaald, en had de rots, met gevaar van den nek te breken, bestegen.—Toen hij den top bereikt had, en bij de vlugtelingen kwam, voorgevende van zijnen meester te zijn weggeloopen, die, zeide hij, de blokkade geheel had opgegeven, ontvingen zij hem zonder achterdocht. Daar waren er acht, de vrouw medegerekend, allen wel en in den besten toestand, ja, er een goed leven van nemende. Zij hadden wildbraad, schapenvleesch, gevogelte—alles behalve brood en kaas—te eten. Zij stoofden en braadden. Sommigen hunner klommen nu en dan den zeekant der rots af, om zooveel hout en zeewier te verzamelen, als zij voor brandstof krijgen konden; wat het water betreft, hadden zij eene bron digt bij de hand.

Maar het wild! Hoe krijgen zij dat! Dit was juist het geheim, aan welks ontdekking de spion vier dagen besteed had. Nacht op nacht zag hij Juano de anderen verlaten, en zich, met eenen grooten stok gewapend, naar de zeezijde van het plat begeven; doch daar hij zeer goed wist, dat eene zweem van achterdocht op eens een doodelijk einde aan zijne diplomatie zou maken, durfde hij hem niet volgen.

Als de neger terug kwam, was het zeker dat hij eenen haas of een jong ree medebragt, misschien zelfs een gansch schaap, waarbij de anderen nimmer de minste verwondering aan den dag legden. De mondvoorraad werd als eene gewone zaak opgenomen, die geene bijzondere opmerking verdiende.

Op den morgen van den vierden dag vond de spion eindelijk gelegenheid, om, als bij toeval, naar de tegenovergestelde zijde van het rotsplat te slenderen, en werd verschrikt door het plotselijk opvliegen van eenen grooten arend, die snel boven den top eener piek, die dertig of veertig voet hooger was, dan het rotsplat, rondzweefde. Toen steeg er een vermoeden in hem op, dat hij spoedig in staat was te verwezenlijken; want op denzelfden nacht slaagde hij er in Juano tot de piek na te sluipen, alwaar hij, uit zijne eigene schuilplaats achter eenen rotsblok, de kreten der verschrikte en vertoornde vogels kon hooren, en de hevige slagen, waarmede de neger zich tegen hunne geweldige vleugels en klaauwen verdedigde.—Het geheim was ontsluijerd: de Marronen leefden van den buit der arenden.

Die arme vogels moesten hard werken. Voor eerst moesten zij hunne familie onderhouden, en buitendien waren er nog acht ledige magen van levensbehoeften voorzien, en daar de neger zorg droeg van nimmer meer over te laten, dan volstrekt noodzakelijk was, om de jongen voor verhongering te bewaren, ging het fourageren met groote drukte voort.

Toen dit geval den Spanjaarden was bekend gemaakt, schreef Don Gomez eenen beleefden brief aan eenen ouden bekende, kapitein van La Hija Hermosa, een Spaansch schip, dat beroemd was om zijn snel zeilen, en dat juist in de haven van San Juan de Porto Rico voor anker lag, hem verzoekende zijnen tweeden stuurman voor een paar weken over te zenden, daar hij bitter verlegen was om hem en zijne buks.

De stuurman, schoon een zeeman, was bekend als een nimmer misschietend schutter. Hij deed toen juist een weinig aan den negerhandel, maar hij had in zijn leven veel ondervonden, en gedurende drie jaren had hij aan den tijgerhandel gedaan in Sonora in Mexico, en welk een luije handel dat zij, was het hem toch gelukt een weinig gelds daarbij te maken. De mexicaansche tijgers—jaguars, zoo als zij genoemd worden—zijn zeer gevaarlijke dieren, veel gevaarlijker dan hunne aziatische verwanten, die gezegd worden bij hen slechts lafhartige dieren te zijn, die menigmaal het hazenpad kiezen, als zij door menschen worden aangevallen.

Zoodra er in de nabuurschap van een indiaansch dorp een jaguar gezien of gehoord is, zal de gansche stam—mannen, vrouwen en kinderen—liever in eens eene andere legerplaats opzoeken, dan aan een nachtelijken aanval van dit verschrikkelijk dier te worden blootgesteld. Slechts eene klasse van menschen is er, die den jaguar opzoeken, en er eene bijzondere zaak van maken, zoo vele dezer dieren op het lijf te vallen, als zij kunnen opsporen.

Het mexicaansche gouvernement betaalt eene premie van dertig tot veertig dollars voor elken kop eens jaguars, der overheid in elk gedeelte van deszelfs uitgestrekte territoren aangeboden, en daar het fijne bont van dit gevaarlijk wild ook weder eene even groote som waard is, is het een handelstak geworden er jagt op te maken. Ik heb een dezer tijgerhandelaars gekend, en ofschoon hij geen prater was, stroomden er van tijd tot tijd vreemde herinneringen van zijne gevaren uit zijnen mond.

Zoodra de stuurman was aangekomen, werd het beleg vernieuwd, het kamp opgerigt, schildwachten uitgezet, en naauwkeurig wacht gehouden.

Het bleek in het geheel geene gemakkelijke zaak te zijn, zelfs voor dezen onversaagden en moedigen jager, die menige klip in de rotsgebergten en de Sierra Nevada beklommen had, om in de diepte neder te dalen ten einde eenen toegang te vinden tot de rots aan de overzijde, van welke hij een schot op de arenden kon krijgen. Hij vond het 't beste zich zeker van zijn schot te maken, en de negers niet te verontrusten door een misschot, dat aan hen zijne plaats zou verraden en hen steenen op hem zou doen werpen.

Doch hij had zijn leven menigmaal gewaagd voor minder dan de goede som, welke Don Gomez, als liefhebber, zeker betalen zou voor die twee prachtige roofvogels, en hij ging met lust aan het werk.

Na verloop van een paar uren werd hij gezien ter hoogte van zes honderd voet, hangende over den donkeren afgrond beneden hem, en door een uitstek boven hem beschermd tegen alle steenen of blokken, die op hem mogten geworpen worden.—Op het rotsplat kon niets buitengewoons ontdekt worden. De Marronen, achter de steenen wallen verborgen, die hunne schuilplaats omgaven, bleven gerust.

Verscheidene uren gingen voorbij, en het was laat op den namiddag, toen eindelijk voor het eerst de slag van des stuurmans buks gehoord werd. Menige verrekijker werd terstond op de plek gerigt, waar de stoutmoedige schutter zich bevond, maar daar er niets buitengewoons kon worden opgemerkt, behalve misschien de bedaardheid, waarmede hij zijne buks weder laadde,—keerden de Caballeros naar hunne tenten terug. Doch zij, die den moedigen man bleven bespieden hadden hunne belooning, daar, ongeveer een half uur daarna, de steile rotsen in het rond nog eens van den slag van zijn geweer weergalmden.

Men zag een zwart voorwerp van de grootte eener duif in de lucht omhoog schieten, met de snelheid eens kanonkogels, dan plotseling eenige oogenblikken onbewegelijk op eene ontzaggelijke hoogte blijven hangen, en daarop begon het kringsgewijs neder te dalen, eerst langzaam, dan sneller en sneller, tot het eindelijk snel achter de groote rotsmassa verdween.

Het was de tweede arend. De eerste was reeds op den top der piek doodgeschoten, en in zee gevallen.

(*Slot volgt.*)

NIEUWE

GOEDEREN,

en

NIEUWE SCHIKKING.

Ten einde mijne boeken te sluiten en *oude en nieuwe schulden te innen*, heb ik besloten, *niet dan voor contante penningen te verkoopen*, tot aan de lente. Nadien tijd hoop ik in staat te zijn, mijnen ouden kalanten het gewone gemak te schenken.

Uit hoofde van de geldschaarschte, zal ik genoodzaakt zijn, tegen merkwaardig lage prijzen te verkoopen.

FARMERS

van Sheboygan County! laat mij uwe contanten en uwe veldvruchten brengen, en ik zal u mijne goederen goedkooper verkoopen, dan eenige andere winkel in de stad, en zal u eenen goeden prijs betalen, in contanten, voor uwe veldvruchten.

☞ Komt en beziet onze nieuwe goederen.

A. P. LYMAN.

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

DIRECTEUREN: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.

Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

COOK & CARY,

ADVOCATEN,

Kantoor in Otten's Block,
SHEBOYGAN WIS.

E. FOX COOK. 410 tf EUGENE CARY.

Circulaire van Dr. James M. Jarrett, VAN HET NEW YORKSCHE GASTHUIS VOOR LONGZIEKEN (*New York Lung Infirmary.*)—Mijne betrekking gedurende de laatste acht jaren in de bovengenoemde inrigting, als geneesheer en chef, en een twaalfjarig tijdperk van standvastige toewijding aan de genezing van longtering en de met haar verwante ziekten, benevens mijne weergalooze gelegenheden en voordeelen van ziektekundig onderzoek—niet weinig geholpen door een volmaakt stelsel van *geneeskundige inademing*—heeft mij in staat gesteld, om tot eene beslissende, regtstreeksche en gelukkige wijze van behandelen te geraken ter stellige en grondige genezing van alle ziekten der *strot, longen en luchtpijpen*. Door inademing worden de damp en de genezende eigenschappen der geneesmiddelen regtstreeks tot de zieke deelen en derzelver bekleedsel gebragt. Ik raad het gebruik van eenigerlei geneeskundige inademing niet aan, met uitsluiting van eene *algemeene behandeling*; en ofschoon ik haar als eene nuttige medehulp beschouw in de behoorlijke behandeling dier vreesselijke en dikwijls doodelijke ziekten; keur ik het toch zeer noodzakelijk, dat elke lijder het voordeel heeft van beiden, algemeene en plaatselijke behandeling. De uitslag mijner behandeling in de bovengenoemde ziekten, en de groote naam der inrigting, waarover ik zoo lang de eer heb gehad te presideren zijn te wel bekend, om eenige lofrede van mij noodig te hebben. Op verzoek van vele ambteloozen en beroepsvrienden, door wier menschlievenden bijstand het bovengenoemd liefdadig gesticht lang en milddadig ondersteund is, en na eene gepaste overweging, heb ik besloten zoodanige schikkingen te maken, dat de vruchten mijner ondervinding en behandeling er door binnen het bereik van allen zullen worden gebragt, en mij niet te bepalen, gelijk tot hiertoe, slechts bij hen, die in het gasthuis kwamen, of die in staat waren, om mij in mijn kantoor te bezoeken. Daarom hopende, dat deze schikking eene algemeene voldoening zal geven, zoowel aan mijne beroepsbroeders als aan het publiek, wilde ik ten slotte eerbiedigliijk bekend maken, dat *men nu met mij kan raadplegen, zoo in persoon als per brief*, over alle bovengemelde ziekten, en dat de geneesmiddelen, dezelfde die in de inrigting gebruikt worden, bereid om voor elk afzonderlijk geval geschikt te zijn, *inadem dampen, geneeskundige inademers* enz., enz., per expres naar elk gedeelte der Vereenigde Staten of der Canada's zullen gezonden worden. VOORWAARDEN.—Mijne voorwaarden van behandeling per brief zijn als volgt: $12 in de maand voor elken patient, waaronder zullen begrepen zijn voldoende artsenijen voor het gebruik van eene maand; alsmede inademdamp, en een inademingstoestel. Betaling als volgt: $6 te betalen aan eenen expres Agent bij ontvangst van de kist medicijnen, en de overige $6 bij den afloop der maand, als de lijder genezen, of geheel met de behandeling te vreden is. Lijders kunnen, door een volledig verhaal van hun geval en deszelfs verschijnselen te geven, zoo goed per brief als bij een persoonlijk onderzoek behandeld worden. Lijders, die van Dr. Jarrett's behandeling gebruik maken, kunnen op eene onmiddelijke en blijvende verligting rekenen, daar hij zelden een geval over de dertig dagen behoeft te behandelen. Brieven om raad worden terstond beantwoord. Om verdere bijzonderheden adressere men zich

JAMES M. JARRETT, M. D.,
No. 280 Broadway, Cor. Twelfth Str., N.Y.

P.S.—Geneesheeren en anderen, die in de stad komen, worden eerbiedigliijk uitgenoodigd, om het gasthuis te be zoeken, alwaar vele belangrijke gevallen kunnen gezien worden, en waar onze *verbeterde toestel* ter inademing van medicijnzwangere damp kan gezien en onderzocht worden. 32 m6

---

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieselijke bedingen. L. C. GURY

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in Otten's Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Becker & Drossel.

HANDELAREN IN

BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en CIGAREN.

27 tf

Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van	$25,000
Bankbiljetten in circulatie	22,000
Gedeponeerde Staats Effecten	26,000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest, tegen zesprocent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31 tf J. H. MEAD, Kassier.

GÆRTNER & ARENS,

GROOT-HANDELAREN.

In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog- & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.

Achtste Straat, Zuidelijk van de Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis. 360 tf

---

Zeldzame Gelegenheid.

IK BIED HET BESTE STUK LANDS IN DE County, om te bebouwen, aan.—Het bevat 183 akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan af.

80 akkers derzelven zijn gereinigd; 10 met winter tarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.

80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.

Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60. In dezelen te werden er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.

Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervoege men zich bij LOUIS C. GURY.

Sheboygan, 30 April, 1857. 19 tf

G. VAN STEENWIJK

Consul der Nederlanden

VOOR

MICHIGAN, WISCONSIN EN MINNESOTA.

TE

Newport, Sauk County, Wisconsin.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een iedere gunst en recommandatie.

WM. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

A. H. C. BROCKEN,

22 CLIFF STREET, NEW YORK.

FABRIEKANT VAN

GLAZEN SPUITEN, HOMŒOPATISCHE FLESCHJES, MATEN, ZUIGFLESCHEN, ENZ.

Glaswerk voor apothekers, droogisten, parfumeurs photografen, enz. Groen glaswerk bij het pak. Voor den handel wordt een ruim rabat gegeven. Er worden bestellingen in het land van Droogisten en koopliedeu verzocht. Prijscouranten worden op aanvraag gezonden. 32 m3

SCHURZ & PAINE.

Meesters in de regten.

KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.

CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 469 t

AEYR'S

Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Ril koorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voort vloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koorsten* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedig en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Kolick, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S

BUIKZUIVERENDE

PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevatten van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Harthbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsverteering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginsellooze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen.—Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van ontrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen.—Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de dreevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

BOEKBINDER.

Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door

12 Maart, 1859. FRED. LOSSIUS.

LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN]

JUNEAU EN ADAMS.

IN DEN

STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste gronden in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, graasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

SECTIE 1.—N o qr, n hf van z o qr en o hf van n w qr. - - - 320 acres.

Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone graasvelden, benevens - - 40 acres.

Hooiland toe noorden van het boven beschrevene.

Sec. 4.—N hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.

Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.

Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr. 160 acres.

Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 12 acres goed hooiland.

Sec. 10.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. - - - - 160 acres.

Sec. 17.—W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. [illegible]

Sec. 18.—Z hf van z w qr. De helft goed wit eiken bosch; de andere helft zonder houtgewas, en vruchtbaar land. [illegible]

[illegible] uitmuntend vlak, rijk en droog land met beekje. 160 ac

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

Sec. 3.—N W qr van z w qr. - - 40 acres

Sec. 4.—Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van z w qr en lots 3 en 10 van n w qr. - - acres

Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertreffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.—Z hf van z w qr. - - - 59 acres

Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland qualiteit uitmuntend.

Sec. 32.—Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas - - 80 acres.

N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - 159 acres.

Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland, Uitmuntend voor veeteelt.

Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.—N W qr van n w qr. }
Sec. 6.—N hf van n o qr. } - 125 acres

40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken opening uitmuntende qualiteit.

Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.

Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - - 160 acres.

Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwierrivier. - - - - - 80 acres.

Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - - - - 160 acres.

Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van z w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.

Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lyndon.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.

Sec. 31.—Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - - - - - 40 acres.

Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 12 of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - - 114¼ acres.

Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - - 160 acres.

Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land Uitmuntend voor weide en melkerij. - 114 acres.

Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - - - - 113½

Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - - - - 67½ acres.

Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlak en van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres.

Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. - - - 80 acres.

Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening; gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.

Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - - 80 acres.

Sec. 9.—O hf van z o qr. }
Sec. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. - - - 160 acres.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - 80 acres.

Sec. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 81 ac.

Sec. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - - - - 40 acres.

Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - 80 acres

Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac

De landen in township 14 Rij 5 liggen van 1 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - - - - 80 acres.

Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - 120 acres.

Sec. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - - - 252½ acres.

Sec. 24.—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch. - - - - - - 320 acres.

Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 80 ac.

Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en witt eiken opening, vruchtbare grond. - - 40 acres.

Sec. 12—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. - - - - - - 200 acres.

Sec. 14—N hf van n o qr. Goed eikenwoud, uitmuntend land. - - - - - 80 acres

Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.

Totaal - - - - - - 5000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goedelandhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl (½ uur gaans) van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode

Amsterdam, Wis.—A. Stekelijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls,—G. P. Feltner.
Milwaukee,—J. J. van de Planche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Pasdeloup.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa,—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,—C. M. Bream.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoedemaker.
Holland, Mich.—Izaak Kappen.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—R. van Bochove.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Jr.
Albany, N. Y.—J. Wolf.
New York City,—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey—L. Roth.

Zij die wenschen in te teekenen, believen zich te bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POST,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden gevraagd voor de nog open staande plaatsen, werdende iederen Agent een zeker rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR HET LAND $2,00 PER JAAR; $1,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS

☞ [illegible] DOLLAR, OF MINDER, [illegible] EEN OF MEER DOLLARS [illegible] EEN en DRIE CENTS, [illegible] IN BETALING WORDEN AANGENOMEN.

[illegible]

☞ GEBOORTE-, TROUW- en DOODSBERIGTEN [illegible] 25 CENTS.

☞ [illegible] EN MOET DE AFZENDER 5 CENTS [illegible]

---

en zwaren strijd, zich vrijwillig aan zulk eene vernedering te onderwerpen. Maar hij had het vaste besluit genomen voor niets meer terug te beven, dat op zich zelf regt en goed was, hoe zuur het hem ook zijn mogt. Wat schaadde het dan ook, als hem de gezellen zijner vroegere, ligtzinnig doorgebragte dagen in zijne vernedering zagen! Zij konden hem hoogstens uitlagchen of hem met verachting den rug toekeeren. Dit was nu wel niet aangenaam—maar wat behoefde Adolph zich eigenlijk daarover te bekommeren? Hij mogt niet naar het oordeel zijns gewetens vragen, en hij vertrouwde zich standvastigheid genoeg toe, om dit te kunnen doen.

Derhalve begaf hij zich aan de haven, en zocht naar arbeid. Hij was genoegzaam met het leven en werken aldaar bekend, om terstond naar de regte plaats te gaan, alwaar van zijne diensten kon worden gebruik gemaakt. Doch het wilde hem niet gelukken, zijn doel te bereiken. De een wees hem af, omdat hij te jong en niet sterk genoeg was, de ander, omdat hij voor eenen arbeider te fraai gekleed was, een derde hield zijn aanbod, om het geringste werk te verrigten, voor spotternij, en wees hem barsch den weg, nog anderen gaven voor, geen werk voor hem te hebben, om kort te gaan, Adolph werd overal afgewezen. De dag verliep, de avond naderde, en nog was het hem niet gelukt, zelfs slechts eenen schelling te verdienen.

Dat was nu wel naar troosteloos, maar Adolph verloor [desniettegenstaande] den moed niet. "Het is wel," zeide hij tot zich zelven, "mijn [illegible] is gekomen, [illegible] het [illegible], dat ik [illegible] die [illegible] [illegible] voor [illegible] van eenen gewo[illegible] te kunnen bewijzen."

Met het besluit, dit voornemen ten uitvoer te brengen, stond hij juist op het punt, zich van de haven te verwijderen, en eenen kleederwinkel op te zoeken, toen hem twee mannen met langzame schreden naderden, en digt bij hem bleven staan.

"Het is fataal, kapitein," zeide de een tot zijnen begeleider, wiens dragt en gang hem gemakkelijk als zeeman liet kennen, "intusschen zie ik er verder geen groot ongeluk in, want er zijn ledigloopers genoeg in Hamburg, die den open gevallen post met vreugde zouden aannemen."

"Ja, als men tijd had, om te zoeken," antwoordde de kapitein gemelijk; "maar de dag loopt reeds ten einde, en morgen met het aanbreken van den dag moet ik het anker ligten. Niets onaangenamers kon mij ontmoeten, dan dat de knaap zoo plotseling ziek moest worden."

"Lieve hemel, dat zal wel te regt komen!" zeide de eerste. "Uw schrijverswerk kan, als het er op aan komt, de eerste de beste verrigten."

"Pah! Gij moet daar zoo ligt niet over denken," hernam de kapitein. "Met het schrijven alleen is het niet gedaan. Ik moet eenen jongen mensch hebben, die den handel verstaat en buitendien de Spaansche taal magtig is. Dit is volstrekt noodzakelijk, daar ik de gansche kust van Peru bevaar en enkel met lieden te doen heb, die slechts Spaansch spreken; daarbij komt, dat men zich eenigermate op de regtschapenheid des mans moet kunnen verlaten, en dat ik hem slechts voor deze eenige reis gebruiken kan, daar bij mijne terugkomst te Hamburg de arme Roth, mijn schrijver, toch, hoop ik, wel weder zal hersteld zijn, en ik hem niet ontslaan kan of wil. Wie zal zich er toe verleenen, zijn post voor deze eene reis over te nemen?"

Eene heele gedachte vloog bliksemsnel door Adolph's hoofd. "Ik, mijnheer!" zeide hij, op de beide mannen toetredende

en nam eerbiedig den hoed af. "Ik zou wel in uwe dienst willen treden, als gij mij vertrouwen wilt schenken."

Verwonderd en verrast mat de kapitein den jongen mensch van het hoofd tot de voeten. "Maar wie zijt gij dan?" vraagde hij. "Als gij ons gesprek gehoord hebt, moet u bekend zijn, waarom het te doen is."

"Ja, mijnheer," antwoordde Adolph, "ik heb gehoord, dat gij eenen jongen mensch zoekt, die koopman is, de Spaansche taal verstaat en voor eene reis naar Peru en naar Hamburg terug de plaats uws schrijvers wil vervullen."

"Heel juist," antwoordde de kapitein, "doch niet in de Duitsche maar in de Spaansche taal. Zijt gij koopman?"

"Ja, mijnheer," antwoordde Adolph, terwijl hij zich van dezelfde taal bediende, die hij heel goed verstond. "Mijn leertijd is om—ik heb in het handelhuis van den heer Freising mijn onderrigt ontvangen en ben op dit oogenblik zonder bezigheid."

"Zoo, ik ken dat handelhuis," antwoordde de kapitein. "Het is eene solide en goede firma. Maar ik ken u niet, jongman."

"Ik weet het wel, mijnheer," antwoordde Adolph met eenen openhartigen blik—"maar als gij mij vertrouwen wilt schenken, dan kunt gij er u heilig op verlaten, dat ik het niet te leur zal stellen. O God, neen, zeker niet! Ik wil u trouw en eerlijk dienen, met mijne beste krachten en naar mijn beste weten."

De rondborstige en trouwhartige verzekering des jongmans scheen den kapitein te bevallen. "Hm, men zou het kunnen beproeven," mompelde hij bij zich zelven, en sprak eenige woorden zachtjes tot zijnen begeleider, waarop hij zich weder tot Adolph wendde. "Alles goed en wel," zeide hij, "maar vergeet gij ook niet, dat ik u slechts voor deze eene reis in mijne dienst kan nemen?"

"Neen, mijnheer, dat vergeet ik niet," antwoordde Adolph, "Intusschen, ik heb geene andere bezigheid, en ik ben tevreden, als ik voor eenigen tijd mijn brood kan verdienen. Ik ben arm, mijnheer, zeer arm, zoo arm, dat ik mij reeds als lastdrager wilde verhuren, omdat ik anders geen onderkomen kon vinden."

"Maar," ging de kapitein voort, "ik ken de diensten, welke gij mij bewijzen zult niet vooruit schatten en beoordeelen, alsmede kan ik u thans slechts een gering salaris aanbieden."

"Stel volstrekt niets bepaalds vast, mijnheer, als het u aldus behaagt," antwoordde Adolph. "Neem mij mede, houd mij in het oog, beoordeel mijne diensten en bekwaamheden, en geef mij dan na volbragte reis wat u goed dunkt. Vooraf beloof ik u, dat ik met alles tevreden wil zijn."

"Hm, dat laat zich hooren," mompelde de kapitein. "Maar nog iets—gij moest mij oogenblikkelijk aan boord volgen, en terstond uwe diensten aanvaarden."

"Ik kan terstond medegaan, mijnheer," zeide Adolph; "mij houdt te Hamburg niets op."

De kapitein wisselde weder eenige woorden met zijnen begeleider, en beiden monsterden Adolph met scherpe blikken, terwijl deze met bange hoop, met vrees en twijfel de beslissing afwachtte. Hij behoefde niet lang te wachten.

"Hoe heet gij?" vraagde de kapitein, terwijl hij zich plotseling weder tot den wachtenden wendde.

"Adolph Brackenberg."

"Wel, jongman, ik wil het met u beproeven, ofschoon mij geen tijd overblijft, om andere berigten omtrent u in te winnen. Uw uiterlijk bevalt mij, en ik hoop, dat gij den goeden indruk, dien gij op mij